

மலர்ந்த ஜிவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VI

Issue 1

April 2016

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்	
லைப் டிவென்	2
இம்மாதச் செய்தி	6
சாவித்தி	7
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	9
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	12
அபெஜன்டா	14
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	17
இந்தியர் வாழ்விலுள்ள முரண்பாடுகள்	20
நிதானம்	27
அன்பர்களின் அன்றாட வாழ்வில் அன்னையின் பிரத்யட்சம்	40
அன்பர் அனுபவம்	48
அன்னை இலக்கியம் பிரேம பக்தியும் பரிபூரண சரணாகதியும்	50

ஜிவியத்தின் ஒரை

ஷாஷ்வதீஸ்வரை

சரணாகதிக்குரிய

உண்மை

(sincerity)

சாதகருக்குரியது.

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஆங்கிலம்: லெஸ்லி ஜேக்கப்ஸ்
தமிழாகமம்: வித்யா ரங்கன்
திருத்தம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 297

Para 3

Do we need to posit an Infinite which contains our formed universe?

This conception is imperatively demanded by our mind.

It is a necessary basis to its conceptions.

It is unable to fix a limit in Space or Time

Beyond such limit there would be nothing.

Before or after which there would be nothing.

The alternative is a Void or Nihil.

It can be only an abyss of the Infinite we refuse to look into.

A necessary postulate may be an infinite mystic zero of Non-Existence.

This would replace an infinite X.

It would be the basis for our seeing what is to us existence.

II/1. பிரபஞ்ச சிருஷ்டி பிரம்ம சிருஷ்டி

ஒரு அனந்தம் உருவம் பெற்ற பிரபஞ்சத்தைத் தன்னுள்ளடக்கி உள்ளது என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா?

நம் மனம் தவிர்க்க முடியாத அளவில் இக்கருத்தை எழுப்புகிறது.

அதன் கருத்துகளுக்கு இது ஒரு அவசியமான அடிப்படை. அது காலம் மற்றும் நேரத்தில் ஒரு வரம்பைப் பொருத்த முடியாமல் உள்ளது.

அவ்வரம்பைத் தாண்டிய நிலையில் ஒன்றுமிராது.

அதற்கு முன்னர் அல்லது பின்னர் ஒன்றுமிராது.

அதற்கு ஈடானது ஒரு வெறுமை அல்லது சூன்யம்.

இது அனந்தத்தின் படுகுழியாக மட்டுமே இருக்க முடியும் என்பதால் இதை நாம் காண மறுக்கிறோம்.

அனந்தமான மாயப் பூஜ்ஜியமான ஒரு அசத் உள்ளதை ஒரு அவசியமான அனுமானமாக நாம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

விளங்க முடியாத அனந்தத்தை இவ்வனுமானம் ஈடு செய்யலாம்.

நாம் வாழ்வு என்று அறிந்ததைக் காண்பதற்கு இது அடிப்படையாக இருக்கும்.

Or we may refuse to recognise anything as real.
We may recognise only the limitless expanding material universe.
Only that finite is real with its teeming determinations.

But the enigma remains the same.
To us, Infinite existence or boundless finite are original indeterminables.
We can assign to them no distinct features.

We can assign nothing which would predetermine their determinations.
We can describe the fundamental character of the universe as Space or Time.
But this does not help us.
Our mental view on the cosmos imposes abstractions of our intelligence.
They are the mind's necessary perspective of its picture.
But these too are indeterminates.
They have no clue to the origin of the determinations.

The strange process by which things are determined is still not explained.
Their powers, qualities and properties are not explained.

There is no revelation of their true nature, origin and significance.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦

அல்லது நாம் எதையும் உண்மை என்று அறிய மறுக்கலாம்.
நாம் வரம்பற்று பரந்து விரியும் ஜடப் பிரபஞ்சத்தை மட்டும் ஏற்கலாம்.

அபரிமிதமான நிர்ணயங்களைக் கொண்ட கண்டம் மட்டுமே உண்மை எனக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் புதிர் விடையின்றி புதிராகவே உள்ளது.
நமக்கு அகண்டமான வாழ்வு அல்லது எல்லையற்ற கண்டம் இவை மூலமான நிர்ணயிக்க இயலாதலை.

அவைகளுக்கு நாம் தனிப்பட்ட எந்த அம்சங்களையும் குறிப்பிட இயலாது.

அவற்றின் நிர்ணயங்களை முன்னரே முடிவு செய்யும் எதையும் நாம் அவற்றிற்குத் தர முடியாது.

பிரபஞ்சத்தின் அடிப்படையான குணத்தை நாம் இடம் அல்லது காலம் என்று கூறலாம்.

ஆனால் இது நமக்கு உதவி செய்யாது.

பிரபஞ்சத்தை நாம் மனத்தால் பார்ப்பதால் நம் அறிவு எழுப்பும் கருத்துகளை மனம் வலியுறுத்துகிறது.

மனம் தன் காட்சிகளை அறிய அப்பார்வை அதற்கு அவசியம்.

ஆனால் இவையும் நிர்ணயத்தைக் கடந்தவைகளே ஆகும்.

அவை நிர்ணயங்களின் மூலத்தை அடையும் வழிவகை அறியா.

பொருட்களை நிர்ணயம் செய்யும் விசித்திரமான செய்முறை இன்னும் விளக்கப்படவில்லை.

அவற்றின் சக்தி, தன்மைகள், மற்றும் கூறுகள் தெளிவு-படுத்தப்படவில்லை.

அவற்றின் உண்மையான இயல்பு, மூலம், மற்றும் முக்கியத்துவம் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦

இம்மாதச் செய்தி

இன்றைய மனிதன்
கடவுளின் சக்தியைப்
பெற முடியும் என்பது
ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

சாவித்ரி

Page 183: Whose covert purpose lurks from mind's pursuit

திருட்டு எண்ணம் மனத்திடமிருந்து ஒடித் தப்பிக்கிறது

- ❖ இருப்பினும் அது ராஜை கம்பீரமுள்ள முடிவின் உறைவிடம்
- ❖ அங்கு எண்ணமும், உணர்வும் செயலாகும்
- ❖ ஓவ்வொரு செயலும் சின்னமான அடையாளச் சகுனம்
- ❖ சின்னத்துள் உறைவது உயர்ந்த சக்தி
- ❖ சத்தியமும், புதிரும் பிரபஞ்சத்தைக் கட்டுகின்றன
- ❖ முக்கியமான தேவையை கட்ட முடியவில்லை
- ❖ காண்பதெல்லாம் சத்தியத்தின் பிரதி, புறஞ்சுபம்
- ❖ அதன் புதிரான முகம் சத்தியத்தைத் திரையிட்டு மறைக்கிறது
- ❖ மற்றதெல்லாம் கிடைத்தன, பிரம்ம அனந்தமில்லை
- ❖ அனைத்தையும் தேடிக் கண்டு பிடித்தாகி விட்டது, அனந்தமில்லை
- ❖ மேற்சொன்ன சத்தியம் மினிரும் ஜீவியம்
- ❖ அது ஜோதி, சத்தியமில்லை, உறை, உள் விஷயமில்லை
- ❖ எண்ணம் எழுந்து, அதனின்று லோகம் புறப்பட்டது
- ❖ எழுந்தது பிம்பம், இறைவனென எடுப்பட்டது
- ❖ சத்தியம், உள்ளுறை சத்தியம் ஒளிந்தது அதனுள்
- ❖ பெருவாழ்வின் பெரும் ஜீவன்களுள்ள லோகம்
- ❖ பெருவெளியின் குடிமக்கள், பரந்த உலகின் பாமரர்கள்

- ❖ உடலால் வாழ்வில்லை, புறவாழ்வு உயிர் தரவில்லை
- ❖ அதன் ஆழ்ந்த வாழ்வு பிரம்மத்தின் உறைவிடம்
- ❖ நெருக்கத்தின் தீவிரம் லோகமான பண்பு
- ❖ அமைந்துள்ள பொருள்கள் ஆத்ம நண்பர்கள்
- ❖ உடலின் செயல்கள் இரண்டாம்பட்ச எழுத்து
- ❖ ஆழ்ந்த வாழ்வை மேற்பரப்பில் வெளிப்படுத்தி
- ❖ அங்குச் சக்தியனைத்தும் வாழ்வின் பரிவாரங்கள்
- ❖ எண்ணமும் உடலும் வாழ்வுக்குத் தாதி, செவிலித்தாய்
- ❖ பரந்து விரியும் பிரபஞ்சம் அகன்றனித்த இடம்
- ❖ பிரபஞ்ச சலனத்தை அனைவரும் காணும் அன்றாடச் செயல்கள்
- ❖ பிரபஞ்ச வலிமையின் கருவிகளாய் செயல்பட்டன
- ❖ சொந்த ஆத்மாவினின்று சொந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஏற்படுத்தினர்
- ❖ பெருவாழ்வை ஏற்றவர் அனைவரும் உயர்ந்தவர்
- ❖ பிறக்காத குரல் காதில் முனைமுனைக்கிறது
- ❖ உயர்ந்த ஒளி சூரியனிடமிருந்து அவர் கண்ணைத் தொட்டது
- ❖ ஆர்வத்தின் கண்ணுக்கு மகுடத்தின் பிம்பம் தெரிகிறது
- ❖ தான் விதைத்த வித்து முளைத்தெழும் பாங்கு

ஐஷைஸைஸை

ஜீவிய மணி

எதையும் கேட்க முடியாத நிலை எல்லாம் பெற்ற நிலை.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

- 22/28. கேட்டுப் பெறுவது பலன்
கேள்வல் பெறுவது அருள்
கேட்க முடியாதவன் பெறுவது இறைவன்.**

(February 2016 இதழில் வெளிவந்த யோக வாழ்க்கை விளக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

- கேட்பது என்றால் என்ன? இல்லாததைக் கேட்கிறோம்.
- ஏன் கேட்கிறோம்? அது இல்லாமல் முடியாது என்பதால் கேட்கிறோம்.
- ஏனில்லை, மனம் வளராத நிலையில் இல்லாதவை ஏராளம்.
- மனம் வளரவில்லை என்ற அறிவு உடனே அதை வளர்க்கும் திறனுடையது.
- மனிதனுக்கு எங்கு மாற வேண்டும் எனத் தெரியவில்லை என்கிறார் அன்னை.
- ஒரு புதுமுறையை அறிந்தவர், அதைச் செய்து பலன் பெறலாம்.
- சட்டம், வாழ்வு, எலக்ஷன், அரசியல், குடும்பத்தில் ஒரு நேரம் வரும்.
- அது ‘நேரம்’ எனப் பலரும் அறியார். ஓரிருவருக்கு அது தெரியும்.
- பையன் பாங்க ஏஜன்டாக ஆசைப்படுகிறான், பாங்க கிளார்க் வேலையும் கிடைக்கவில்லை என்ற பொழுது ‘நேரம்’ வந்ததை வீட்டில் ஒருவர் அறிந்தால் IAS பாஸ் செய்வான்.
- அன்பர்கள் இந்த ‘நேரத்’தை அறிவர்.

- இதுவே கேட்க முடியாத மனநிலை. IAS அவனுக்கு இறைவன்.
- IAS-ஐ வேலையாக ஏற்காமல் அருளாக ஏற்றால் ஏற்பது எதுவானாலும் இறைவனாகும்.
- 10 பிள்ளைகளில் ஒருவன் குமாஸ்தாவாக இருப்பதை பெரியதாக நினைக்கும் குடும்பத்தில் அடுத்தவன் சர்க்கார் ஆபீசராணான். அவனை வேறொரு வேலைக்குப் போக ஒருவர் சொன்னார். அங்குப் பிரமோஷன் சீக்கிரம் வரும். அவனுக்கு வந்தது “தொழிலதிபர்” பதவி.
- சர்க்கார் வேலையை விடச் சொன்னது ‘தற்கொலை’க்கொப்பாகும்.
- அதையும் சொன்னவரைக் கருதி பையன் செய்ததால் அவன் தொழிலதி பராணான். பிறகு பல தொழில்கட்கும் அதிபராணான். அது “நேரம்”.
- கேட்பதற்கும் பெறுவதற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?
- கேட்பது என்றால் மனம் புரிந்ததை ஏற்பது.
- புரிவது சிறியது. கேட்க முனைவது சிறியதை வற்புறுத்துவதாகும்.
- கேட்க நினைத்துக் கேட்காமலிருப்பது சிறியதை அறிந்து அதைச் சிறியதாக நிலைப்படுத்தாததாகும்.
- கேட்க முடியாதது, சிறிய கருத்தை நாடாததாகும்.
- கேட்காவிட்டால் மனம் சுருங்காது.
- மனத்தைச் சுருக்க முயலாவிட்டால் அதன் விரிவுபடும் தன்மை பாதிக்கப்படாது.
- விரிவுபடும் குணம் பாதிக்கப்படாதது மனத்திற்குரியதல்ல.
- அது ஆத்ம குணம் ஆத்ம ஞானமாவது.
- ஆத்மா மனத்துள் வருவது பார்லிமெண்ட் அதிகாரம் சட்டசபைக்கு வருவது போல்.

- கேட்க முடியாத மனத்தை இறைவன் தேடிக்-கொண்டிருக்கிறான் என்பதால் அது அவன் கண்ணில் படும்.
- கண்ணில் படுவது அன்பர் பெறும் திரிகால திருஷ்டி.
- அவன் ஆத்மா விழிப்புப் பெற்று இறைவனைக் கருதும்.

ஒலைசீலை

ஜீவிய மணி

எதை அறிந்தாலும், எவ்வளவு அனுபவம் வந்தாலும், மீண்டும் மனம் பழமையை விரும்பி ஆர்வமாக நாடுவதைக் காணலாம். பழமைதவறில்லை. பழமையின் சாரம் வைரமானது. பழமையின் அன்றைய உருவம் இன்று உதவாது. தவறு என்று எல்லா நேரமும் சொல்ல முடியாது. குடும்பப் பழமை, இன்று புதுமை. குடுமி பழமை, கிராப் புதுமை. இன்று குடுமி வைத்துக் கொள்வது தவறில்லை. எவரும் அதை நாடுவதில்லை. குடுமி தவறில்லாத பழமை. ஒலைச் சுவடி பழமை, இன்று ஒலைச் சுவடியில்லை. உபயோகப்படுத்த முடியாது. வற்புறுத்தினால் தவறில்லை. நஷ்டம் நமக்குத்தான். டைபாய்டு வந்தால் வைத்தியர் கண்ணம் சாப்பிடலாம். எவரும் தடுக்கமாட்டார்கள். உயிர் போகும். பென்சலின் காப்பாற்றும்.

- பழமையில் உயர்ந்தவை உன்னதமானவை உண்டு. அவை காலத்திற்கும் நமக்குரியவை.
- தவறில்லாத பழைய பழக்கங்களுண்டு. இன்று பயன்படாது.
- தவறில்லாவிட்டாலும் பழமை சிலவற்றில் கேலிக்குரியது.
- கேலிக்குரியதில்லை என்றாலும் நாம் கைவிட்டுவிட்டோம். பழமையின் சாரம் புதுமை மலர் அவசியம்.

நீ அரவிந்தம் புதியது. மரு, மோட்சம், கர்மம், விதி பழையது. அன்பர் ஆத்ம விழிப்புற்று அதனைச் சீறப்பைத் தேடிச் சேர்ந்தால் அவர் வாழ்வு அன்னை வாழ்வாகும்.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

123. ரிரபஞ்சு அமைப்பை உலக அமைப்பில் காணும் தரிசனம்.

- பகவானுடைய யோகம் பூரண யோகம், இணைந்த ஒருமையுடையது.
- இதெல்லாம் நாம் அடிக்கடி கேள்விப்பட்டாலும், இதன் தாத்பர்யம் மனதைத் தொடாது.
- Molotov ஸ்டாலினுக்கு அடுத்தபடி சர்வதேச அரசியலில் 30 ஆண்டுக்குமேல் நட்சத்திரமாகப் பிரகாசித்தவர். அரசியல் மாற்றம் அவரை Collective Farm தலைவராக்கியது. அங்கு பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதி வந்தார். Molotov அவரை Attlee எங்கிருக்கிறார் எனக் கேட்டார். அவர் House of Lord-ல் உள்ளார் எனப் பதில் வந்தது.
- மாலட்டாவ் அட்லியைப்பற்றிக் கேட்டதும் தன்னிலைமையைக் கருதினார்.
- தன்னிலைமையுடன் ஒத்துப் பார்க்கும்பொழுது பிறரும் உலகமும் தெளிவாய் விளங்கும்.
- நான், அமெரிக்க (depression) நெருக்கடி, ஹிட்லருடன் பிரிட்டன் போராடியது, காந்திஜி மக்களைத் தட்டி எழுப்பியது, பசுமைப்புரட்சி ஆகியவற்றை அடிக்கடி எழுதுகிறேன். பகவானுடைய கோணத்தில் பார்த்தால் உலகம் விளங்கும்.
- சட்டம் புரிந்தால் சிக்கல் அவிழும்.
- பூி அரவிந்தம் புரிந்தால் சட்டம் புரியும்.
- பல வருஷமாகத் தீராத சிக்கல் மனத்தை ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டுள்ளது.
- The Life Divine படிக்கும்பொழுது ஒரு தத்துவம் புரிகிறது.
- மனம் தன்னையறியாது என்பது தத்துவம்.

- மனம் தன்னையறியாது எனில் நான் என் சிக்கலை அறியவில்லை எனப் புரிகிறது.
- உடனே சிக்கலின் அடியில் “நான்” கொலுவீற்றிருப்பது தெரிகிறது. சிக்கல் அவிழ்ந்து சிறப்பான நேரம் வீட்டில் சூழலாக அமைகிறது.
- பசுமைப்புரட்சி வெற்றி பெற்று உலகெங்கும் பரவியது.
- சுப்ரமணியம் விவசாயி. கெட்டிக்காரர், சாதித்தார் எனக் கூறினர்.
- Organisation-ஐ அவர் பயன்படுத்தியதால் அவ்வெற்றி பெற்றார் என்றனர்.
- Floor prize விவசாயியை ஊக்கியது என்றனர்.
- பகவான் கோணத்தில் பார்க்க நினைத்தேன். “பசுமைப்புரட்சி விவசாயியின் individuality-ஐத் தூண்டி வென்றது” எனப் புரிந்தது.
- அதன்பின் ரூஸ்வெல்ட், சாச்சில், காந்திஜி செய்தவையும் புரிந்தது.
- பகவான் கோணத்தில் உலக வரலாறு புரிந்தால், பெரும் சிக்கல்கள் அவிழும் எனவும் புரிந்தது.
- ஒருவர் உலகை அப்படிக் கண்டால், அவருக்குப் பூரண யோகம் பலிக்கும்.
- பூரண யோகத்தின் உயர்ந்த உலகங்கள், இருண்ட மிரட்டும் பாதாளங்கள் கணவில் தோன்றும். ஒன்று புதுஉலகம். அடுத்தது பயங்கரம்.
- பயங்கரம் பயங்கரமில்லை. பயங்கரம் பூரண யோக வாயிலாகும்.
- நல்ல மனிதர், பொறுப்பற்று, அன்னை சுதந்திரத்தை பேரளவில் அனுபவித்து ஆயிரம் முறை அடுத்தவர் உயிரை ஆபத்திற்குள்ளாக்கி, வாரண்ட் பெறச் செய்தவர் இதைவிட்டுப் போய் அதை தம் நாட்டில் அபரிமிதமாக அனுபவிக்கும்பொழுது அவை அவருக்குப் பூரண யோகவாயில்.

ஏஜன்ஸீஸ்

அ�ெண்டா

ஓரு விஷயத்தைச் சரியாகக் (accurately) கரண்பவனால் அதைச் சரியாகச் செய்ய முடியும்.

Accurate என்பது அன்னை கூறிய French சொல்லை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தது. தெளிவற்றவரை மத்தியஸ்தம் பேச அழைக்கமாட்டார்கள். அதைப் பஞ்சாயத்து என்பர். ஒரு வட்டாரத்தில் பஞ்சாயத்துக்கு அழைப்பவர் தெளிவானவராக இருப்பார். இரு தரத்தார் தங்கள் வழக்கைக் கூறியபின் பஞ்சாயத்திற்கு வந்தவர் இருவர் மறைப்பதையும் அறிந்து, அவர் பேசும்பொழுது தனக்குப் புரிந்தது என்று கூறியவுடன் இரு தரத்தாரும் அவர்கள் தரத்து வம்பைக் கைவிடுவர். வெகு சீக்கிரம் முடிவு எழும். Accurate என்பதை வழக்கில் கொரக்கட் என்பார்கள். தமிழில் சரியாக என்று மட்டும் கூற முடியும். ஒரு வரன் பெண் வீட்டாரிடம் பணமிருக்கிறது என்று தெரிந்து, அங்கு பெண் பார்க்க வருகிறான். பையனுக்கு உதட்டில் பிளவு. டாக்டரிடம் போய் பிளவு மறையும்படி தையல் போட்டுக் கொண்டு மீண்டும் பையன் பெண் வீட்டிற்கு வருகிறான். பையன் B.A என்பதாலும் சிவந்த மேனியுடையவன் என்பதாலும் பெண்ணின் தாயார் சம்மதிக்கிறாள். பெண்ணிற்குத் தகப்பனாரில்லை. தமையன் இருமறையும் வீட்டிலில்லை. நிச்சயம் முடிகிறது. பையனுடைய தகப்பனார் நிச்சயத்தில் வைத்த நகையைக் கேட்கிறார். தமையன் மறுத்து விடுகிறான். கேஸ் கோர்ட்டிற்குப் போகிறது. பையன் தகப்பனார் தானே திரும்பி வருகிறார். பெண்ணின் தமையன் மறுத்து விடுகிறான். நாட்கள் கழித்து சமாதானமாகும்பொழுது பஞ்சாயத்திற்கு வந்தவருக்குப் பெண் வீட்டாருக்குள் பணத்தைக் கேட்கவே பையன் தகப்பனார் அவசரப்பட்டார் என்பதை அறிந்து, அவரைக் கேட்டவுடன் சிக்கல் அவிழ்கிறது. இதுவே accurate-ஆகப் புரிவது. புரிந்தவுடன் சிக்கல் தானே அவிழ்கிறது. Agenda முழுவதும் அன்னை திருவருமாற்றத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அதை இங்குச் சுருக்கமாக ‘விஷயம் விவரமாகப் புரிபவன் அதைத் தீர்க்க முடியும்’ என்கிறார். அது எப்படித் திருவருமாற்றம் என்று இத்தலைப்பின் மூலம் அன்னை கட்டம் கட்டமாக விவரம் கூறி விளக்கம் தருகிறார். அவை

1) உடலின் ஜீவியம், 2) உடலுறுப்புகளைக் கண்ட்ரோல் செய்து தன் ஆட்சிக்குட்படுத்துவது அடுத்த கட்டம், 3) உறுப்புகளின் அமைப்பை மாற்றுவது. இது திருவருமாற்றும் முறை. அமெரிக்கா 400 ஆண்டுகளாக முன்னேறி இன்று உலகை ஆள்வதன் காரணம் செயலில் அனந்தத்தைக் கண்டவர்கள் அமெரிக்கர்கள். அவர்களுக்கு மந்திரம்போல் பயன்படுபவை இரு சொற்கள் 1) பிரச்சனை இருந்தால் அதற்குத் தீர்வுண்டு, 2) விஷயத்தின் கருவான மூலம் விவரத்தின் சிறப்பிலிருக்கிறது. ஆசிரமவாசிகள் அன்னையிடம் நேராகப் பேச முடியாது. தங்கள் பிரச்சனையை அன்னைக்கு ஒரு சாதகர் மூலம் சொல்லியனுப்புவார்கள். சாதகர் அன்னையிடம் போய் கண் வலிக்கிறது என்று ஒரு ஆசிரமவாசி கூறுகிறார் என்றால் அன்னை அது சம்பந்தமான அத்தனை கேள்விகளும் கேட்பார். எந்தக் கண்? எப்பொழுது வலிக்கிறது? என்ன செய்யும்பொழுது வலிக்கிறது? எத்தனை நாள்களாக வலிக்கிறது? எப்பொழுது வலிக்காமலிருக்கிறது? கண்ணாடி போட்டிருக்கிறாரா? வயதென்ன? தகப்பனார் கண் பார்வை எப்படிப்பட்டது? குடும்பத்தில் வேறு எவருக்காவது கண் வலியுண்டா? பூ விழுந்திருக்கிறதா? டாக்டரைப் பார்த்தாரா? டாக்டர் என்ன சொன்னார்? எந்தச் சாப்பாடு இவருக்கு அதிகம் பிடிக்கும்? என் இந்தச் செய்தி உங்கள் மூலம் வருகிறது? அவர் டிப்பார்ட்மெண்ட் தலைவர் மூலம் வரவில்லை? இத்தனையும் எவராலும் தயார் செய்து கொண்டு போக முடியாது. போனால் அன்னை மேலும் கேள்விகள் கேட்பார். அதனால் சாதகர்கள் அன்னையிடம் ஒரு பிரச்சனையை எடுத்துப்போக எனிதில் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். அன்னை ஆயிரம் கேள்விகளைக் கேட்டு, பதில் பெற்றாலும், பெறாவிட்டாலும் ஆசிரமவாசியின் கண் சில நாட்களுக்குள் குணமாவதைக் காணலாம். 1910-இல் பகவான் இங்கு வந்தபொழுது புதுவையிலிருந்து ஒருவர் தன் மனைவியை அவரிடம் அழைத்து வந்து அவர் நோயைக் குணப்படுத்தச் சொன்னார். அது என் வேலையில்லை என்றார் பகவான். அவர் திரும்பிப் போய்விட்டார். ஆனால் பகவான் மறுத்தாலும், நோய் பகவான் காதுக்குப் போய்விட்டதால், அன்னை கேட்கும் அத்தனை கேள்விகளும் சூட்சமத்தில் எழுந்து பதிலையும்

பெற்றிருக்கும். அவர் குணமடைய ஆரம்பித்திருப்பார். இது தத்துவம். நடைமுறை எது என்று புரியவில்லை. ஜனஸ்டன் ஐரோப்பியர், ஷுதர். அவர் காந்திஜியைப்பற்றி இதுபோல் அறிந்ததால் அவர் வாழும் உலகில் வாழ நாம் கொடுத்து வைத்தவர் என்றார். அன்னைக்குத் திருவுருமாற்றம் முக்கியம். அதற்குச் சரணாகதி அவசியம். சமர்ப்பணம் சரணாகதியில் முடியும். சமர்ப்பணமான வாழ்வு ஆனந்தமயமான வாழ்வு எனக் கூறுகிறார். பிரச்சனை தீர் நாம் சமர்ப்பணம் செய்கிறோம். வாழ்வு சமர்ப்பணம் செய்வதற்காகவே ஏற்பட்டது. செயல்கள் சமர்ப்பணம் செய்ய சந்தர்ப்பம். பிரச்சனைகள் சமர்ப்பணத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ய உதவுகின்றன என்பது அன்னையின் சித்தாந்தம்.

○❖○

ஜீவிய மணி

நாம் அறிந்தாலும், அறியாவிட்டாலும் உலகம் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இந்தியாவின் நிலையை உணர்ந்து பாராட்டத் தொடங்கியுள்ளது. ஆயுதம் ஏந்தாமல் சுதந்திரம் பெற்றதைவிட, எழுத்தறிவற்ற 50 கோடி மக்கள் 1952-இல் ஜனநாயகத் தேர்தலை அமைதியாக நடத்தியதை உலக அறிஞர்கள் கண்டு கொண்டனர். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இந்தியா தேர்தல்களை நடத்துவதை உலகம் கண்காணிக்கிறது. அது சாதனை எனப் போற்றுகிறது. எதேச்சாதிகாரம் ஆசிய, ஆப்பரிக்க நாடுகளில் மலிந்து காணப்படும் பொழுது இந்தியாவில் மக்களாட்சி நீடிப்பது உலக மேதைகளை, தலைவர்களை சிந்திக்கச் செய்கிறது. அச்சிந்தனையின் விளைவாக “இதன் மூலம் எது?” என்ற கேள்வியை எழுப்பியுள்ளனர். பதில் எழாவிட்டாலும், கேள்வி எழுந்தது உலகம் இந்தியாவை அறிய முற்பட்டதற்கு அடையாளம். மார்க்கெட் என்ற அளவில் சைனாவும், இந்தியாவும் உலகில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. அது மார்க்கெட்டின் முக்கியத்துவமில்லை. உலகம் எப்படிக் கருதினாலும் நாம் அது நம் ஆண்மிக மூலத்தின் விளைவு என அறிவது நமக்கு முக்கியம்.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

17. அன்னையின் கருத்துப்படி பார்த்தால், எந்த ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் மேலோட்டமாகக் காணாமல், அந்திகழ்ச்சியின் உள் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்படி ஒழுந்த அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் பொழுது எந்த நிகழ்ச்சியும் நம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரும்.

புதுவைக்கு வரும்முன் ஒரு ஜோஸ்யர் பகவான் ஜாதகத்தைப் பார்த்தார். அவர் பல விஷயங்களைக் கூறினார். அவற்றில் முக்கியமானது ஜாதகர் உலகிற்குப் புதிய தத்துவத்தை அளிப்பார் என்று கூறினார். பிற்காலத்தில் அது உண்மையான பொழுது, இந்த எண்ணை மெல்லாம் தன் மனத்தில் அந்த நாளிலிருந்ததில்லை என்றார். வெளிமாநிலத்திலிருந்து ஸ்டெணோ வேலைக்கு விண்ணனப்பம் செய்தவரை மில் முதலாளி வேலைக்கமர்த்தினார். பெண்ணையின் அழகு, திறமை கருதி நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்ற தகப்பனார் மனைவி இறந்த பொழுது ஸ்டெணோவை மணந்து கொண்டார். அவர் திவாலாகி சொந்தமான நான்கு மில்களை இழந்தார். இதற்கிடையில் மனைவி பெரிய பெரிய பட்டங்களைப் பெற்று முடிவில் டாக்டரானார். பல்கலைக்கழக துணை வேந்தராகவுமானார். இதுபோன்ற செயல்களை எதிர்பாராதவை எனகிறோம். நம் வாழ்வில் நடக்கும் காரியங்களை நாம் விரும்பி ஏற்கிறோம். சிலவற்றை விரும்பாததால் மறுக்கிறோம். அன்னை கருத்துப்படி,

- நடப்பவை அனைத்தும் நல்ல காரியங்களே.
- எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வெறுப்பாக உள்ளதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அது பெரிய நல்ல காரியம்.

டார்சி ‘பரவாயில்லை’ எனக் கூறியது விஸ்ஸிக்கு அவமானம். மனம் புண்பட்டது. மன்னிக்க முடியவில்லை. எவராலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அவள் சிரித்து ஏற்றுக் கொண்டாள். முடிவில்

அது பெம்பர்லியை அவள் சீதனமாகப் பெறுவதில் முடிந்தது. ‘பரவாயில்லை’ என்பது ‘என்னை மணந்து கொரவிப்பாயா?’ என்று எப்படி மாறியது என்று கதையிலிருந்தும் புரிந்து கொள்வது எனிதல்ல. அதுவே அன்னை கூறும் ஞானம். பூரண யோக ஞானம். விளக்க முயன்றால் பெரும் தோல்வி வரும். ஏனெனில் சூட்சம உலகில் நடப்பதை ஜட உலகுக்கு விளக்கும் முறையோ, மொழியோ இல்லை. இருப்பினும் முயன்று பார்க்கிறேன்.

- 1) ‘வேண்டும்’ என்பதை ‘வேண்டாம்’ எனக் கூறுவது மனித சுபாவம். ஜேனிடம் பிங்க்லி டான்ஸ் ஆட ஆரம்பித்த பொழுது, டார்சி லிஸ்லியைக் “கண்டு” - காணாமல் - அவளால் கவரப்படுகிறான். அவள் தாழ்ந்தநிலை அவனுக்கு வெறுப்புத் தருகிறது. ஆனால் மனம் ஆழ்ந்து தன்னையறியாமல் அவளை நாடுகிறது. இதுபோன்ற நேரங்களில் ஆழ் மனத்தை மேல்மனத்தால் வெளியிடுவதுண்டு.
- 2) கரோலின் டார்சியை விரும்பி நாடுகிறான். வாழ்வின் சட்டப்படி அது திரும்ப வருவதில்லை. அது டார்சியை லிஸ்லியை நோக்கிச் செலுத்துகிறது. முழுமையுள்ள நேரம் நாம் விரும்புவார் நம்மை விரும்புவார். பகுதியான வேகம் நாம் விரும்புவரை வோறொருவரை நோக்கிச் செலுத்தும். அந்தச் சட்டப்படி லிஸ்லி விக்காமை நாடுகிறான். விக்காம் மிஸ.கிங்கை நாடுகிறான்.
- 3) அதிலிருந்து டார்சி மனம் லிஸ்லியில் லயித்து விட்டது. தன்னை நோக்கி அவன் வரும் வேகத்தில் அவள் அவனை விட்டு விலகிச் செல்கிறான். லிஸ்லிக்கு ஜேன்மீது பாசம். அவளை அறிவில்லாதவள் என அறிவாள். பிங்க்லி ஜேனை நாடியது லிஸ்லிக்கு பூரணத் திருப்தி. அதே-சமயம் தனக்கு வருபவன் பிங்க்லியைவிட உயர்ந்தவனாக இருக்க வேண்டும். அது டார்சியாக இருக்கும் என அவள் நினைக்கிறான் என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். அதனால் அவள் நெதர்பீல்டில் நான்கு நாட்கள்

தங்குகிறாள். டார்சி தன்னிலையிழந்து விட்டான். அவனுடன் டான்ஸ் ஆட விரும்புகிறான். அவள் மறுத்து விடுகிறாள். அவள் மனம் விக்காமை நாடிச் சென்று அவனில் தன்னையிழந்து தன்னுள் உள்ள தாயார் உயிர் பெற்று, லிடியா மூலம் செயல்பட்டது. அவள் டார்சியை நெருங்கி வந்து தன் அவல் நிலையை ஏற்றுக் கொள்ள உதவியது. அவள் தகப்பனாரின் பெருந்தன்மை திருமதி. கார்டினர் மூலம் பெம்பர்லிக்கு அவளை அழைத்துச் சென்று அதன் பிரபலத்தை உணர்த்திற்று. லிடியாவால் அவனும் அவனும் நெருங்கி வந்து மணந்தனர் என்பது கதை முடிந்தபின் நாமறிவது. இதை முதலிலேயே அறிவது சாத்தியமில்லை. புரியாவிட்டாலும், அதை ஏற்றுக் கொண்டால், அதன்படி நடப்பது முடிவை எனிதாக்கும்.

- நம் வாழ்வை கவனித்தால் இது தெரியும்.
- நாட்டு நிகழ்ச்சிகளும், உலகச் செய்திகளும் இதை உணர்த்தும்.
- இது பூரண யோக ஞானம்.
- பூரண யோக ஞானம் வாழ்வை யோகமாக்கும்.

ஓ❖ஓ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நாம் பிறருக்கு உதவி செய்யும் நேரம் உண்டு. உரியவர்க்குக் கடமையைச் செய்யும் நேரம் உண்டு. பிறருக்கு நாம் செய்வது உதவி என நாம் தீர்க்கமாக நினைப்பது உலக ரீதியாக முழு உண்மையானதானால் அதன் இரகஸ்யம்,

- அந்த உதவி செய்ய நமக்குப் பூர்வ ஜென்மைப் புண்ணியம் வேண்டும்.
- அவ்வுதவி பின்னால் சொர்க்கத்தைத் திறந்து பிரம்மத்தைக் காட்ட வேசியம்.

அதில் துண்டாக உபரியாக [கொச்சையாக கொசர் என்பது] வருவது நம் வாழ்விலும், கனவிலும், கற்பனைக்கும் எட்டாத பெரிய அதிர்ஷ்டமாக அமையும். அது சிறியது. ஒத்மா பெறுவது பெரியது என நாம் அறிவதில்லை.

இந்தியர் வாழ்விலுள்ள முரண்பாடுகள்

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
விரிவாக்கம் மற்றும் சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவு ஆற்றிய தேதி: 15.08.2015

தமிழர்களின் மூடநம்பிக்கைகளைத் தி.மு.க தலைவர்கள் கேளி செய்ததுண்டு. குறிப்பாக தமிழர்கள் அதிகமாக நம்புகின்ற ராகு காலம், எமகண்டம் ஆகியவற்றை என்னிடி நகையாடியதுண்டு. இந்த மூடநம்பிக்கையை நாங்கள் மதிக்கவில்லை என்பதற்காகவே அண்ணா அவர்கள் 1967-இல் ராகு காலத்திலேயே முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்றார். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் அகால மரணம் அடைந்தபின் அதன்பின் பதவி ஏற்ற எந்தத் தி.மு.க அமைச்சரும் ராகு காலத்தில் பதவி ஏற்கவில்லை. வங்காளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் மதவழிபாட்டையும், அரசியலையும் நன்றாகப் பிரித்து வைத்துள்ளனர். ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆகியோர்கள் பிறந்த மாநிலம் என்பதால், நிச்சயமாக ஆன்மிக ஈடுபாட்டை அம்மாநிலத்தவரால் இழக்கவே முடியாது. இருந்தாலும், கம்யூனிச கட்சியினருக்கு ஆட்சி உரிமை அளித்துள்ளனர் என்பதும் உண்மை. ஆனால் அதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. கம்யூனிச கட்சியினர் ஆட்சி அமைத்தால், தொழிலாளர் வர்க்கத்தினருக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கும் என்று வங்காளிகள் பெரிதும் நம்பினர். கல்கத்தாவில் ஏராளமான சணல் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அதனால் அம்மாநகரமே தொழிலாளர்கள் நிரம்பிய நகரமாக இருந்தது. மேலும் வங்காளிகள் மிகவும் உணர்ச்சிவயப்பட்டவர்கள். சுபிட்சத்தையடைய விரைவு வழி ஒன்றுள்ளது என்று தெரிந்தால், அந்த வழியை அவர்கள் உடனேயே நாடுவார்கள். நாடு முழுவதும் காந்திஜி அவர்களின் சத்தியாக்கிரகத்தைப் பின்பற்றும்போது வங்காளத்தில் மட்டும் நேத்தாஜி அவர்களின் ஆயுதம் தாங்கிய அனுகுமறைக்கு பெரிய ஆதரவு இருந்தது. காரணம் என்னவென்றால், ஆயுதம் தாங்கிப் போரிட்டால் சீக்கிரம் விடுதலை பெறலாம் என்று

அவர் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். உணர்ச்சிவயப்பட்ட வங்காளிகளுக்கு ஆயுதம் எந்தினால் சீக்கிரம் விடுதலை கிடைக்கும் என்று எண்ணும் பொழுது அவர்கள் ஆதரவு நேத்தாஜிக்குப் பெருமளவில் கிடைத்தது. இதே ரீதியில்தான் கம்யூனிஸ்ட்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், உழைப்பாளிகள் விரைவில் உயர்வு பெறுவார்கள் என்று கம்யூனிசத் தலைவர்கள் செய்த பிரச்சாரம் வங்காளிகள் மனதைத் தொட்டது.

அதேசமயத்தில் எந்தக் கம்யூனிசத் தலைவரும் வங்காளிகளின் மத ஈடுபாட்டை நேரடியாகத் தாக்கிப் பேசவே இல்லை. தமிழ் நாட்டிலாவது திராவிட கழகத்தினர் சிலை வழிபாட்டினை அவமதித்துப் பேசினார்கள். ஆனால் வங்காளத்தில் நவராத்திரி வழிபாடுகள் ஒரு வாரத்திற்குமேல் விமர்சையாக நடக்கும். தூர்க்கா பூஜை என்று தூர்க்கை அம்மன் சிலையை அலங்கரித்து, வீதிவீதியாக ஊர்வலம் எடுத்துச் செல்வார்கள். இதையெல்லாம் எந்தக் கம்யூனிசத் தலைவரும் கண்டித்ததேயில்லை. ஆகவே வங்காளிகள் ஆன்மிகத்தையும், அரசியலையும் அறவே பிரித்து வைத்ததால் மத ஈடுபாடு கொண்ட வங்காளிகள் நாத்திகத்தை வலியுறுத்தும் கம்யூனிஸ்ட்களை ஆட்சி அமைக்க அனுமதித்ததில் ஆச்சரியமே இல்லை. மேலும் ஒன்றையும் நாம் கருத வேண்டும். ஆன்மிகத்தினுடைய சிறந்த அடையாளமே ஐக்கிய உணர்வுதான். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களும் தி.மு.க.வினரும் எவியும், பூனையும் போல விரோதிகளாக நடந்து கொண்டாலும் அந்த விரோதத்தை மீறி அவர்களிடையே ஒரு ஓற்றுமையை பாராட்டுவது ஆழத்தில் ஆன்மிகம் நன்றாக வேருண்றி இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இதற்குச் சிறந்த நிருபணம் வேண்டும் என்றால் இந்திராகாந்தி அம்மையார் 1975-ஆம் ஆண்டு நாட்டில் எமர்ஜென்சியைக் கொண்டு வந்த பொழுது கருணாநிதி அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களைக் கைது செய்யச் சொன்னார். காங்கிரஸ் ஆட்சியை கவிழ்த்தது தி.மு.க. தான் என்றாலும் காமராஜர்மேல் மக்கள் வைத்திருந்த மரியாதையைக் கருணாநிதி அவர்கள் நன்கு அறிவார். ஆகவே அவரைக் கைது செய்வது தமிழருக்கே ஒரு பெரிய அவமானம் என்று முடிவு செய்து மத்திய அரசை

எதிர்த்துக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை, தான் இந்தக் காரியத்தை செய்ய மாட்டேன் என்று மறுத்துவிட்டார். இப்படி எதிர்க்கியின் தலைவரிடத்தில் தி.மு.க தலைவர் அவர்கள் காட்டிய ஒரு ஒற்றுமை மாநிலத்தில் உள்ள ஆன்மிகத்தின் தீவிரத்தைக் குறிக்கிறது. அடுத்தபடியாக பெரியார் அவர்கள் முதறிஞர் ராஜாஜியை அரசியல் நியாகர எதிரியாகவே பாவித்து நடத்தினார். இருந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் அவருக்கு ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை விஷயத்தில் சரியான அறிவுரை தேவைப்பட்டது. அவர் விரும்பி இருந்தால் சட்ட வல்லுநர்களையும், வழக்கறிஞர்களையும் சந்தித்து அறிவுரை கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவர் என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. இந்த அறிவுரையை வழங்குவதற்குச் சரியான நபர் ராஜாஜி அவர்கள்தான் என்று முடிவு செய்து அவரைச் சந்தித்து அறிவுரை கேட்டுக் கொண்டார். இதில் ஆச்சியம் என்னவென்றால் ராஜாஜி அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் குல கல்வித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திய பொழுது ஜாதியை வலுப்படுத்துவதற்காக ராஜாஜி அவர்கள் திட்டமிட்டுக் கெய்யும் செயல் இது. ஆகவே இதை வண்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்று தமிழ்நாடு முழுவதும் பிரச்சாரம் செய்து, அதன் விளைவாக ராஜாஜி அவர்கள் பதவியை இழக்க நேரிட்டது. இப்படி அடுத்தவர் ஆட்சியை கவிழ்த்துவிட்டு அவரிடமே அந்தரங்கமான விஷயங்களைப் பேசி அறிவுரை கேட்பது என்பது ஆழத்தில் ஆன்மிக ஐக்கியத்தை உணர்ந்தவர்கள் மட்டுமே செய்யமுடியும்.

4. இந்நாட்டில் மகாசரஸ்வதி, மகாகாளி, மகாலக்ஷ்மி என்று பெண் தெய்வங்களை வழிபடும் பழக்கமுள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில் பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களை மட்டமாக நடத்தும் பழக்கமுள்ளது. இந்த முரண்பாட்டை எப்படி நாம் புரிந்துகொள்வது?

நம் நாட்டில் போலியாக, ஒப்புக்காக எத்தனையோ வேலைகளைச் செய்கின்றோம். அதில் இதுவும் ஒன்று என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருபக்கம் ஆன்மிகம் நிறைந்த

நாடு என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை அடைகின்றோம். ஆனால் அதற்கு முற்றும் மாறான வகையில் பொய், ஏமாற்று வேலை, ஊழல், அசுத்தம், பொய்சாட்சி சொல்வது என்று எத்தனையோ கெட்ட வழக்கங்களை வெட்கமில்லாமல் கடைப்பிடிக்கிறோம். கறுப்புப் பணத்தை எடுத்துச் சென்று கோவில் உண்டியலில் தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாக செலுத்தி ஆண்டவனின் அருள் கிடைத்ததற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பக்தர்களும் இந்நாட்டில் உண்டு. இப்படி ஆன்மிகத்திற்கு ஒத்துவராத காரியங்களைச் செய்துகொண்டு அதேசமயத்தில் தெய்வ பக்தியை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது முரண்பாடாக இருப்பதாக எவரும் உணர்வதில்லை. பசுவையே தெய்வமாக வழிபடும் பழக்கமும் நம் நாட்டிலுண்டு. ஆனால் அதையாவது நன்றாக வைத்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் அதுவுமில்லை. கிராமப்புறங்களில் வீடுகளில் உள்ள பசுக்கள் பெரும்பாலானவைகள் மெலிந்து காணப்படுகின்றன. அது என்றெடுக்கும் கன்றுக்குட்டி பெண் கன்றாக இருந்தால் அதற்கு ஏதோ பால் கிடைக்கும். அது காளை கன்றாக அமைந்து-விட்டால், அதற்குச் சரிவர பால் கொடுப்பதே இல்லை. அது நாளாவட்டத்தில் பட்டினி கிடந்து உயிர்விடுகிறது. பசுவிற்கு வயதாகி இனிமேல் கன்று ஈனாது பால் சுரக்காது என்ற நிலை வந்துவிட்டால், இத்தனை நாட்கள் பால் கொடுத்ததற்காகவாவது அதனுடைய மீதி வாழ்நாளை நல்லபடியாகக் கழித்து, உயிரைவிட மாட்டின் சொந்தக்காரர் வழி செய்ய வேண்டும். ஆனால், பெரும்பாலானவர்கள் இதைக்கூடச் செய்வதில்லை. அது வயதாகிவிட்டது என்று தெரிந்தாலே சந்தைக்கு ஒட்டிச் சென்று நாரோ, இருநூரோ கிடைத்தால் போகும் என்று விற்றுவிடுகிறார்கள். அதை வாங்கிப் போகிறவன் கறிக் கடைக்குத்தான் எடுத்துச் செல்கிறான். பசுவை தெய்வமாக வழிபடுவோர், அதன் கடைசி காலத்தில் அதை சரிவர பராமரிக்கவும் மாட்டோம் என்று சொல்லும் நம் நாட்டு மக்களை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? பெண் தெய்வங்களை வழிபடும் நம் நாட்டில் பெண்களுக்குரிய மரியாதை கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆனால் அப்படி இல்லாமல் அது தலைக்கீழாக உள்ளது. இங்கேதான் நமது முன்னோர்கள் பெரும்

தவறு செய்துவிட்டனர். அதாவது நம் நாட்டுப் பெண்கள் சமுதாயத்திடம் கணவனே கணக்கண்ட தெய்வம், கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன், பதி பரமேஷ்வர் என்றொரு கலாச்சாரத்தைப் பெண்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துவிட்டார்கள். பெண்களுக்கு படிப்பறிவு குறைந்த அக்காலத்தில் இப்படிச் சொன்னது அவர்கள் ஆண்களைத் தெய்வமாக வழிபடச் சொன்னது போலாகிவிட்டது. அதேசமயத்தில் நாம் ஆண்களின் நிலையையும் பார்க்க வேண்டும். உண்மையிலேயே தெய்வாம்சம் நிரம்பிய ஒரு ஆண்மகனைத் தெய்வமாக மனைவி வழிபடும் பட்சத்தில் தவறு ஏதும் வராது. இந்த ஆண்மகனின் தெய்வீக அம்சம் உண்மையில் வெளிப்படும் பொழுது அவன் மனைவியும், அவள் பெறும் பிள்ளைகளும் சீரும், சிறப்புமாக இருப்பார்கள். ஆனால் அதேசமயத்தில் எந்தச் சிறப்பும் இல்லாத ஒரு சாதாரண ஆண்மகனை மனைவி தெய்வத்திற்குச் சமமாக நடத்தினால், அந்தத் தகுதிக்கு மீறிய மரியாதை அவனுடைய அகம்பாவத்தை அளவிற்குமீறி வளர்த்து அவனிடம் மறைந்திருந்த அசரு குணங்களைத்தான் வெளிக்கொண்டும். ஒரு வேலைக்காரரை முதலாளி அளவிற்குமீறி மரியாதையாக நடத்தினால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் மரியாதை அவனை நிதானம் இழுக்கச் செய்யும். இத்தனை நாட்கள் மரியாதையாக நடந்து கொண்டிருந்தவன் இன்று முதலாளியை விரட்டவும் துணிவான். அவரைப் பேர் சொல்லிக் கூப்பிடுவான். அவருக்கு எதிரே கால்மீது கால்போட்டு அமர்வான். அவரையே எடுபிடி வேலைகளையும் செய்யச் சொல்வான். அதாவது இதுவரை அவர் நினைத்துப் பார்க்காத விஷயங்களை எல்லாம் அவர் கண்முன்னே நிகழ்த்திவிடுவான். இதற்கு ஒரேவழி அவனுக்குக் கொடுத்த புதுமரியாதையை நிறுத்தி, அவனை பழைய நிலைக்கு இறக்குவதுதான்.

நம் நாட்டு பெண்கள் ஆண்கள் விஷயத்தில் இந்தத் தவறுதான் செய்துள்ளார்கள். எந்தச் சிறப்புமில்லாத ஆண்களைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி வைத்தபோது அவர்கள் அகம்பாவம் அசரு வேகத்தில் வளர்ந்து பெண்களை அடிமட்டமாக நடத்த

ஆரம்பித்து விட்டார்கள். விளைவு என்னவாயிற்று? பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை போயிற்று. கேள்வி கேட்கும் உரிமையும் போயிற்று. ஆண் தறுதலையாகச் சுற்றித் திரிந்தாலும், அவன் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டான் என்றால், எந்தக் கேள்வியும் கேட்காமல் அவனுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்தப் பணிவை மேலும் வலுப்படுத்த அவன் சாப்பிட்ட சாப்பாட்டின் மீதியை இவள் சாப்பிட வேண்டும். அதுவும் அவன் எத்தனை நேரம் கழித்து வந்தாலும், அதுவரையில் தான் சாப்பிடாமல் காத்திருந்து கணவருக்கு உணவு பரிமாறிவிட்டுதான் தான் உண்ண வேண்டும் என்றொரு பழக்கமும் இருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் பெண்களை அடிமைப்படுத்தியதால், ஒரு பக்கம் பெண் தெய்வங்களை வழிபட்டுக் கொண்டும், மற்றொரு பக்கம் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டும் ஆண்கள் நடந்து கொள்வதில் ஆச்சியமேயில்லை. பெண்களை சிறுமைப்படுத்துவதுதான் இந்நாட்டு ஆண்களின் வழக்கம் என்றாலும், அடிர்வமாக சில சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் மிக உயர்ந்த பதவிகளுக்கு வருவதுமண்டு. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் இந்நாட்டு ஆண்களே இப்படி உயர்பதவியில் இருக்கும் பெண்களுக்குப் பலத்த மரியாதை செய்கின்றனர். ஆனால் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த பதவிகள் ஏற்கனவே உயர்ந்த அந்தஸ்திலுள்ள பெண்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. இந்திரா-காந்தி அவர்கள் இந்நாட்டின் பிரதமர் ஆனார் என்றால், அவர் நேருஜியின் மகளாக இருந்தது ஒரு முக்கியக்காரரணம் ஆகும். பெண் தெய்வங்களை நம் நாட்டில் எப்படி வழிபடுகின்றார்களோ, ஏற்குறைய அதேமாதிரிதான் நம் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா அவர்களை அ.தி.மு.க.வினர் நடத்துகின்றனர். கட்சிவட்டாரத்தில் அவரை அம்மான்றுதான் அழைக்கிறார்கள். யாரும் பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் M.L.A-வாக இருந்தாலும் எல்லோரும் அவர்முன் கைக்கட்டி நிற்கிறார்கள். சாதாரண கட்சித் தொண்டர்கள் அவர் பாதும் பணிந்து ஆசி பெறுகின்றனர். கட்சிப் பொதுக்கூட்டங்களில் தெய்வத்தைத் துதிபாடுவதுபோல் அம்மாவிற்குப்

புகழாரம் சூட்டுகிறார்கள். இதிலிருந்து நமக்கு என்ன புரிகிறது. இந்திய ஆண்கள் சாதாரண பெண்களைத்தான் அதிகாரம் செய்கிறார்களே தவிர பெண் என்பவள் அதிகாரத்திற்கு வந்துவிட்டால், அவளுக்குப் பாதபூஜை செய்யவும் தயாராக உள்ளனர். ஆகவே பெண்ணைத் தெய்வமாக வழிபடும் கலாச்சாரம் நம் நாட்டில் இன்னும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதற்கேற்ற சரியான சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் அமைந்தால், அந்தக் கலாச்சாரம் வெளிப்படும் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

5. குடிப்பது உடல்நலனுக்குக் கேடு என்று ஒருபுறம் விளம்பரம் செய்யும் அரசு, மற்றொரு புறம் குடிப்பதற்கான விற்பனையை அனுமதிக்கிறது. இப்படி ஒருபக்கம் கண்டித்தும், மற்றொருபுறம் ஆதரித்தும் அரசு செயல்படுவது மிகவும் முரண்பாடாக உள்ளது. நாம் இதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது.

இம்மாதிரியான முரண்பாடான விஷயங்கள் நம் நாட்டு கலாச்சாரத்தில் நிறையவே உள்ளன. ஜாதி விஷயத்தில் அரசின் அனுகுமுறையை எடுத்துகொண்டால், ஒரு பக்கம் ஜாதிப் பிரிவினை கூடாது என்கிறது. அதாவது நாட்டின் ஒற்றுமையை ஜாதிப் பிரிவுகள் சீர்க்கலைக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதேசமயத்தில் பள்ளிக்கூடாச் சேர்க்கை, அரசு வேலை வாய்ப்பு என்ற விஷயங்களில் எல்லாம் ஜாதிச் சான்றிதழைக் கட்டாயமாக்கி உள்ளது. ஒரு மாணவனுக்கு சரியான ஜாதிச் சான்றிதழ் இல்லாமல் போனால், கல்லூரியில் அவனுக்கு இடமே கிடைக்காது என்ற நிலை வந்துவிட்டது. ஜாதிப் பிரிவினை நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு எதிரி என்று பேசிவரும் அதே அரசாங்கம்தான் எல்லா தேவைகளுக்கும் ஜாதிச் சான்றிதழை வலியுறுத்துகிறது. இத்தகைய முரண்பாட்டை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? இம்மாதிரியான முரண்பாடுகள் இன்னும் நிறையவே உள்ளன.

(தொடரும்)

ஓஜைசௌலை

நிதானம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

உடலில் வண்டு குடைந்து ரத்தம் வரும்பொழுதும் நிதானத்தை இழக்காதவன் கூத்திரியன். வழக்கமாக மகன் தரும் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் ஒரு மாதம் நாற்பத்தி ஐந்து அல்லது ஐம்பதாயிரமானால் பெறும் தாயாருக்கு நிதானம் போய் விடும். பத்தாயிரம் ரூபாய் அதிகமானால் சந்தோஷம் வரும். ஐம்பதாயிரத்தைப் பெற்ற தாயாருக்கோ தகப்பனாருக்கோ கை உதறும், சாப்பிடும் தண்ணீர் சிதறும். உடல், நிலையை இழக்கும். நிதானம் மறந்து போகும். நிதானம் வருவது பெரியது, நிலைப்பது அதனினும் பெரியது. தவறு செய்தவன் எவர் கண்ணிலும் படவில்லை எனில் அமைதியாக இருப்பான். தவறு செய்யக்கூடாது என்பதில்லை. மாட்டிக் கொள்ளக்கூடாது என்பதே அவனுக்கு முக்கியம். மனச்சாட்சியுள்ளவனுக்கு அது உறுத்தும். அவன் நிதானம் பறிபோகும். ஆபத்து என்றவுடன் நிதானம் போகும். இது ஆபத்து என்றறியும் அறிவு. அறிவில்லாதவனுக்கு நிதானம் போகாது. நிதானம் போகாவிட்டால் உயிர் போகும். சாதுவுக்கும் கோபம் வரும் என்ற நிலையில் நிதானமிருந்தால் பூரண யோகம் செய்ய முடியும். இறைவன் கனவில் வந்து தீட்சை தருவதுண்டு. அது எழுந்தபின் தெரியாது. சில சமயம் தெரியும். எழுந்தவுடன் உடலிலிருப்பது தெரியாது. மனம் ஜோதிமயமாக இருக்கும். உலகில் பிரச்சனைகள் அழிந்து விட்டதாகத் தோன்றும். இரவு, பகலாகத் தோன்றும். மீண்டும் மனித நிலை வரும்வரை சந்தோஷம் பொங்கி வரும். ஒரு பொருளைத் தொட்டால் பிறந்த குழந்தையைத் தொட்டது போலிருக்கும். ஆன்மிக மனநிலையும் தன் நிதானத்தை இழந்தது தெரியும். பரமஹம்சரூடைய அத்தை மகன் அவர்கீது குறைப்பட்டதால், தன் கட்டை விரலை அவன் நெஞ்சில் பதித்தார். பெரு வெள்ளமாக ஞானம் அவன் உடலில் பாய்ந்தது. அந்த முரட்டு மனிதனுக்கு ஞானம் தகிக்கும் நெருப்பாயிற்று. ஓடினான், ஆடினான், கங்கையில் குதித்தான், அவன் நிதானத்தையும் நிலையையும் இழந்தான்.

அதைப் பரமஹம்ஸர் எடுத்த பின்னரே ஓய்ந்தான். உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்தால் உடல், நிலையான நிதானம் - மரணம் - பெறும். உள்ள நிதானத்தை இழக்கக்கூடாது என முயன்றால், ஏராளமான நிலைகள் நிதானத்தை இழக்கும் எனக் காணலாம். உள்ள நிதானத்தை உயர்த்த முயன்றால், உள்ளதைக் காப்பாற்றுவதே சிரமம் எனப் புரியும். நிதானம் நித்தியானந்தம். நிதானம் நித்ய பூரணம். பின்னையில்லாதவன் மனம் நிலையையிழக்கும். அது பெருங்குறை. அதைத் தீர்க்க வழியில்லை. அன்பர்கள் பலருக்கு அந்திலையுண்டு. பிரார்த்தனையால் பெரும்பாலோர் குழந்தையைப் பெற்றனர். ஆசை பேராசையானால் கூலிக்காரன் முதலாளியாக நினைப்பான். முதலாளிக்கு முதலாளியாக நினைப்பான். அரசியலில் தொண்டர்கட்கு ஆசை வராத நிலையுண்டு. அவர் நிலை தொடர்ந்து உயரும். ஆசை பேராசையாகி பிசாசாக உலுக்குப்பவருண்டு. அவர்கள் M.L.A, M.P பதவிகளைக் கருதுவதில்லை. முதல் மந்திரியாக நினைப்பதில்லை. பிரதமராக விரும்புவார். அது மணிக்கொரு முறை நிமிஷத்திற்கொரு முறை மனதில் உருவம் பெற்று, பிசாசாகி அவனைப் பல ஆண்டுகள் பிடித்துக் குலுக்கும். அது போன்றவர்க்கு நிதானமில்லை. உள்ள நிலையை விட்டு உயர்ந்த நிலையை பேராசையால் பெற விரும்பியவனுக்கு உள்ள நிலையும் போய் விடும். அதைப் பெற இந்த ஜெனம் போதாது. நிதானம் என்றால் என்ன என சிந்தனை செய்பவருக்குப் பல விஷயங்கள் புரியும். தெழிருந்தால் நிதானமிருக்கும். பொறுமையிருந்தால் நிதானம் நிலைக்கும். ஆசையில்லாமலிருந்தால் அனைத்தும் உள்ளே நிதானம் பெறும்.

இராமபிரான் ஏகபத்தினி விரதமிருந்தார். மனைவியைப் பறி கொடுத்தார். பட்டத்தை ஏற்க வேண்டும் என்ற பொழுதும், துறக்க வேண்டும் என்ற பொழுதும் சித்திரத்திலல்லர்ந்த செந்தாமரையைப் போல் அவர் முகத்தில் மாறுதலில்லை. அது ஆத்மாவின் நிதானம். மனைவியை இழந்தபின் நிதானத்தை இழந்திருந்தால் மனைவியை மீட்டிருக்க முடியாது. நளன் நாட்டை இழந்தான். ஆனால் நிதானத்தை இழக்கவில்லை.

நிதானத்தை இழக்காவிட்டால் இழந்தது மீண்டும் வரும். இராமபிரான் முனிவர் மன அவதாரம். முனிவர் மனம் மௌனத்தால் செயல்படுவது. மௌனத்தைப் பிரதானமாகக் கருதினால் அதன் எதிரான அம்சங்களும் வலுப்பெறும். தூர்வாசர் முனிவர், அவதார புருஷனான கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கு வரம் அளித்தவர். அவரிருப்பது முனிவர் மனம். மௌனம் சிறக்கும் பொழுது அதற்கெத்திரான கோபமும் வளர்ந்து அவருக்குத் தூர்வாச முனிவர் எனப் பேராயிற்று. லேடி அரபெல்லா சீமாட்டி. அவள் பெரும் சொத்து வில்லங்கமாயிற்று. மகன் 21 வயது அழகன். பணமுள்ள சீமாட்டி மகனை அழகுக்காக மனைந்தால் சொத்து வில்லங்கத்தினின்று மீண்டும். ஆனால் மகன் ஏழை மேரியை மணக்க நினைக்கிறான். தாயாருக்கு மகனைக் கட்டுப்படுத்தும் வலிமையோ கண்டிக்கும் தைரியமோ இல்லை. ஏழை மேரியை விலக்குகிறாள். மகன் அவளைப் போய்ப் பார்ப்பதைத் தடுக்க முடியவில்லை. மேரியைப் போய்ப் பார்த்து “என் மகனை நீ சந்திக்காதே, மணக்காதே” எனக் கேட்கிறான். மேரி மறுத்து விட்டாள். நிலைமை மாறியது. மேரியின் மாமா ரோஜர். அது மேரிக்கோ ரோஜருக்கோ தெரியாது. அவன் ₹300,000 சொத்துடையவன். அவன் இறந்தான். சொத்து மேரிக்கு வருகிறது. செய்தி கேட்டு மேரி அளவுகடந்து சந்தோஷப்பட்டாள். தனக்கு தடையான ஏழ்மை விலகியது என நினைக்கிறாள். அவள் காதலன் அதனை அறிந்து மகிழ்கிறான். அவன் தகப்பனாரும் அதைக் கேட்டு நிம்மதியடைகிறார். அவர் மனத்திலிருந்த கடன் பாரம் விலகுகிறது. மேரி, காதலன், அவன் தகப்பனாருக்கு செல்வம் வருவது பாரம் நீங்கி நிம்மதி வருவது. செய்தி லேடி அரபெல்லாவுக்கு வருகிறது. இதுவரை அவள் மனத்தில் மேரி மீது வெறுப்பிருந்தது. மேரியால் தன் குடும்பம் அழியும் என பயப்பட்டாள். இந்தச் செய்தி மேரி பணம் படைத்தவள் எனக் கூறுகிறது. அதனால் மகனை மணக்க மனம் சம்மதிக்கிறது. மனம் வெறுப்பிலிருந்து எதிராக மாறி விருப்பாக வேண்டும். மனம் அத்திறன் பெற்றதில்லை. மனம் செய்தியைச் சாட்டையடியாக, வெடி குண்டாக ஏற்கிறது. கேட்டவுடன்

மூர்ச்சையானாள். மயக்கத்தில் மனம் மாற முடிவு செய்கிறது. பழைய மனம் அழியவும், புது மனநிலையைவும் முடிவு செய்கிறது. முடிவை மாறிய மனம் ஏற்றவுடன் விழிப்பு வருகிறது. “Dear Mary” என்று கண் விழித்தாள். சிறிய மனம் பெரிய அதிர்ஷ்டத்தை மனம் எதிராக மாறி ஏற்க மயக்கமடைவது அதற்குரிய நிதானம். லூசி ஏழைப் பெண். லுப்டன் பிரபு. லுப்டனுக்குக் காதல் எழவில்லை. சந்தர்ப்பத்தால் லூசியை மனக்க முடிவு செய்கிறான். லூசிக்கு அது மலை. லுப்டன் தாயார் சம்மதிக்க மாட்டாள். அது தடை என்பதால் மறுத்து விடுகிறான். தாயார் தடை விலகியது. திருமணம் முடிவு செய்யப்பட்டது. லூசிக்குத் தாங்க முடியாத தலைவளி. பிரபுவின் மனைவியாக தடைகள் விலகியின்னும் பிரபுவை ஏற்கும் திறனற்ற மனம் வலிந்து வளர ஆரம்பிப்பது அவனுக்குத் தலைவலியாகிறது. மனம் நிதானமாக இருக்க முடியாத நிலை.

காமராஜரைப் பிரதமராக்க விரும்பியவர் பலர். பிரதமராகும் நிதானம் காமராஜருக்கில்லை. இருவரைப் பிரதமராக்கி அந்த நிதானத்தைப் பெற முயன்றார். முயற்சி தோற்றது. அரெஸ்ட் வாரண்ட் வந்தது. அன்னை தரிசனம் பெற்றவரை வாரண்டில் பிடிக்க முடியாது. வாரண்ட் செல்லுபடியாகவில்லை. காமராஜரின் நிதானம் மரணத்தால் பூர்த்தியாயிற்று.

தேவனுடைய துப்பறியும் சாம்பு ஜம்பது கதைகள். சாம்புவுக்கும் நிதானத்திற்கும் நேரடியான தொடர்பில்லை. இந்தக் கதைகளில் தேவனின் மேதைமை வெளிவருகிறது. மேலும் தேவனின் கதை வாழ்வின் மேதை வெளிவர உதவுகிறது. தமிழ் எழுத்தாளர் பத்து வருஷம் அடிக்கடி பாண்டிக்கு வருவார். அவருக்கு முதலில் கண்ணில் பட்டது ஆசிரமம் மற்றும் பாண்டி சொலைட்டியில் ஆங்கிலம் பேசுவது. அவர் சென்னைவாசியாயிருந்தும் இங்கு ஆங்கிலம் அடிக்கடி காதில் விழுவது ஆச்சரியமாக இருந்தது. “அங்கு அனைவரும் ஆங்கிலம் பேசுகிறார்கள், செடி கொடி உள்பட பேசுவது ஆங்கிலம்” என்றார். கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும் என்பதைப் போன்றது. வாழ்வு எப்பொழுதும் சம நிலையிலிருப்பதால் நாம் செயல்பட முடிகிறது. வாழ்வு சம நிலையைப் புரட்சிக்

காலங்களில் இழக்கும். காற்று எந்த நேரம் வீசினாலும் சமநிலை பாதிக்கப்படாமல் வீசும். புயல், சூராவளி சமயத்தில் சமநிலையை ஆகாயம் இழந்து விடும். ஒருவருக்கு அடுத்தவர் உதவினால் கொடுத்தவர் கொடுத்த அளவுக்குப் பெறுவார். கொடுப்பதும் பெறுவதும் சமமாக இருக்கும். எந்த வகையில் சமம் என்பது தெரிவது எனிதல்ல. ஆனால் அவை சமமாக இல்லாவிட்டால் வாழ்வு நிலைக்காது. தேவனின் மேதைமை கதைகளில் வெளிவருவதைவிட, தேவனின் மேதை வாழ்வின் மேதா விலாசத்தை வெளிக்கொண்ர உதவுவது எழுத்தின் சிறப்பு. சாம்புவுக்கு நாற்பத்தி மூன்று வயதில் வேலை போய்விட்டது. இவன் மடையன். தலை வழுக்கை, முகம் அசடு வழிகிறது. இவன் மூனை மடையன் மூனையாக அசடாக செயல்படுகிறது. வாழ்வில் genious உண்டு. அது சில சமயம் வெளிப்படும். சிலர் சேர்ந்து இலட்சியமாகப் பேசும்பொழுது எவர் மனத்திலுமில்லாத ஒரு பெரிய காரியம் பேச்சில் எழும். அது பிறகாலத்தில் பலிக்கும். அதுவே வாழ்வு தன் மேதாவிலாசத்தை வெளியிடும் பாணி. அப்படி ஒரு பல்கலைக்கழகம் எழுந்தது. உலகில் சில பெரிய இயக்கங்கள் அப்படி எழுந்தன. நியூட்டனுடைய ஆகர்ஷண சக்தி அப்படி வந்ததாகும். ராஜாஜி அப்படியே சென்னை முதல்வரானார். மாணவத் தலைவர்களில் பெரும்பாலோர் அப்படி வந்தவர்களே. உப்புச் சத்தியாக்கிரஹம் அப்படியே வந்தது. வாழ்வு அறிவைக் கூர்மைப்படுத்தினால் நேர் எதிரே அறியாமை உருவம் பெறும். அதனுள் கூர்மையான அறிவைவிட அதிக புத்திசாலித்தனமிருக்கும். அதுவே சாம்புவின் ஆழ்மன நிலை. அது அவனுக்குத் தெரியாது. சாம்பு காசி யாத்திரை போன நாய். நாய்க்கு சுவாமி தரிசனம் சுகம். நம்மளவன் தொந்தரவு தாங்க முடியவில்லை என்பது போல் சாம்பு கண்டுபிடிப்பது தானே நடக்கிறது. போலீஸ், சூற்றவாளி, பொருளைப் பறி கொடுத்தவன், பத்திரிகை நிருபர் தொந்தரவு அவனுக்குப் பெரிய தலைவளி. அவன் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்க முனையவில்லை. சூழலில் திருடு, திருடியவனைக் காட்டிக் கொடுத்து, திருடிய பண்டத்தை எடுத்துக் கொடுப்பது மற்றவர்களைப் போலவே சாம்புவுக்கு ஆச்சரியம். அது

ஆங்சரியமில்லை, வாழ்வின் சட்டம் Life Response என்பதை அன்பர் காண்பது ஆங்சரியம்.

மனிதன் அறிவோடு செயல்படுபவன் என்றால் அது கொஞ்சம் பேராகும். எந்த மனிதனும் வாழ வேண்டும். உடலும் உயிரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அந்த அளவில் அது நிலையாக இருப்பது அவசியம். அது நிதானம். கடன் வாங்கியவர் கேட்காமல் திருப்பித் தர மாட்டார் என்பது உலக அனுபவம். கடன் சிறு தொகையானால் கைமாற்றாக தெரிந்தவர், வேண்டியவர்களிடமிருந்து பெறலாம். அவர்கட்குக் கொடுக்கலாம். இது நடைமுறை. இங்கிலாந்தில் கைமாற்று கேட்கும் பழக்கமேயில்லையென்றாம். இருந்தால் அது அரிபொருள். அங்கும் ஒரு நூலாசிரியர் புத்தகத்தைக் கடன் கொடுக்காதே, திரும்பி வராது. என் ஸலப்ரரியில் உள்ள எல்லாப் புத்தகங்களும் நான் பிற்ரிடமிருந்து பெற்றவையே என்று கூறுகிறார். மனித சுபாவம் பெற்றதைத் திருப்பித் தராது. சர்க்கார் கொடுத்த கடனைத் திருப்பித் தருவதில்லை. சொஸைட்டி கடன் கொடுத்தால் மீண்டும் வராது. சொஸைட்டியை மூட வேண்டும் என்பன நாட்டு நடைமுறைகள். இந்திய பாங்குகளில் இருப்பு ஆண்டிற்குமுன் 72,000 கோடி நிலுவையாகி அதை கான்சல் செய்தனர். வருஷத்தில் 200 கோடி விவசாயக் கடன் தருவதை வசூல் செய்ய முனைவதில்லை. இதுபோன்ற நிலையில் 65 பேர் பாங்க் கடன் பெற்றனர். பாங்கு பிராமிசரி நோட்டில் கையெழுத்துப் பெற்று பணம் கொடுத்தது. திருப்பித் தருவதைப் பற்றிப் பேச்சில்லை. வாங்கியவர்கள் கூடி பேசினார்கள். நான் கடந்தும் பாங்கு வசூலிக்க முன்வரவில்லை. பாங்க் பணத்தைக் கேட்கவில்லை என்றவுடன் சந்தோஷம் வரவில்லை. திகில் வந்தது. மீண்டும் கூடிக்கூடி பேசினர். அறுவடை நெருங்குகிறது. பாங்கிலிருந்து எவரும் வரவில்லை. விவசாயிக்குப் புரியவில்லை. புது அனுபவமாகிறது. பாங்கிடம் பணத்தை மீட்டும் பவர் ஒன்றிருக்கிறது. நமக்குத் தெரியவில்லை. அதனால் பாங்க் வசூலுக்கு வருமுன் நாமே பணத்தைக் கட்டிவிட வேண்டும் என விவசாயிகள் முடிவு செய்தனர். அதேபோல் பணத்தைக் கட்டினர். நிதானம் என்ற

கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் நல்லவனுக்கும் கெட்டவனுக்கும் பொய்யனுக்கும் மெய்யனுக்கும் எவருக்கும் வாழ நிதானம் தேவை. அந்த நிதானத்திற்குரிய அறிவுண்டு. அதைப் பொதுவாக மக்கள் அறிவார்கள். அது இல்லாமல் வாழ முடியாது. அன்னை சூழலில் பாங்க் பணம் கொடுத்ததால் இங்கு ஏற்படும் நிதானம் மெய்யின் அடிப்படையிலிருக்கும். திருடனுக்கும் வாழும் நிதானம் உண்டு. அதற்குரிய அறிவுண்டு. அறிவின் அஸ்திவாரமில்லாமல் மனித வாழ்வில்லை. திருடன், கொலைகாரன், கொள்ளையடிப்பவருக்கு அஸ்திவாரமான அறிவுண்டு. உலகில் ஏற்பட்ட பெரும் பணமெல்லாம் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பணம் என்பது கார்ல் மார்க்ஸ் கூறிய தத்துவம். ஒடும் ரயிலுக்கும் ஒடுவதற்கான நிதானமுண்டு. சந்திர மண்டலம் போகும் ராக்கெட்டிற்கும் அதற்குரிய நிதானம் உண்டு. குரிய மண்டலம் சுழலுகிறது. பிரபஞ்சமே அசைகிறது. வாழ்வென்றிருந்தால் அங்கு அடிப்படையில் நிதானம் உண்டு. அசைவு, ஒட்டமிருந்தால் அதற்கும் அடிப்படை நிதானமே. நிதானம் நிதிய ஸ்வதந்திரம்.

இரு வேலையை நிதானமாக செய்கிறோம். அடுத்த வேலை பாதியில் வந்தால் நிதானம் குலையும். மூன்றாம் வேலையும் நான்காம் வேலையும் உடன் வந்தால் கைகால் ஒடாது. தலைகால் புரியாது என்பது அனுபவம். செயல் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட நிலையிது. காலம் செயலுக்குக் கட்டுப்பட்டால், செயலைக் காலம் ஏற்கும். செயல் முடியும்வரை காத்திருக்கும். காலம் ஆத்ம வெளிப்பாடு. காலம் கட்டுப்படுவது என்பது ஆத்மா கட்டுப்படுவது. ஆத்மா செயலுக்குக் கட்டுப்படுகிறது எனில் நம் செயல் ஆத்ம கதியை ஏற்கிறது எனப் பொருள். Pride and Prejudice, கோமதியின் காலன் ஒரு அம்சத்தில் ஒன்றானவை. Pride and Prejudice-இல் பாத்திரங்கள் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு ஒரு ஆண்டில் கதை பூர்த்தியாகிறது. தேவன் இங்குக் காலத்தைப் பாத்திரங்கட்டுக் கட்டுப்படுத்தி நான்கு நாளில் கதை நிறைகிறது. நமக்கு முக்கியத் திருமணமும் முக்கிய வேலையும் ஒரே சமயத்தில் வந்து திண்டாடுவதுண்டு. 1958 முதல் 1981 வரை 23 ஆண்டுகளில் 115 தரிசன நாட்களில்

வேறு முக்கிய வேலை எனக்குக் குறுக்கே வரவில்லை. நாம் சமர்ப்பணத்திற்குக் கட்டுப்பட்டால் காலமும் நிகழ்ச்சியும் முரண்பாடின்றி நகரும். செயலுக்குப் பின் காலமும், காலத்தின்-பின் சமர்ப்பணமும் உள்ளன. சமர்ப்பணத்தை ஏற்றால் நிதானம் வரும். Raphael உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஓவியர். பிரான்ஸில் ஒரு ஓவியர் ஒரு பெண்ணில் தன்னை இழந்து விடுகிறார். அவள் அடுத்தவனை நாடுகிறாள். ஓவியர் என் பக்கத்தில் நீயிருந்தால் Rapheal படத்தில் ஒரு கோடு நான் போடுவேன். அதன் மதிப்பு வெகுவாக உயரும் என்றார். அவர் மனம் பெண்ணில் தன்னை இழந்தது. அவர் Rapheal போன்றவராக முடியாது. திறமை மட்டும் இருந்தால் அது பிரகாசிக்காது. திறமை நிதானத்தால் பிரகாசமடையும். 10 வயது குழந்தைக்கு பெரும் திறமையிருந்தால் பெற்றோரால் அவனுக்கு நிதானம் தர முடியுமானால், பின்னை சிறப்படைவான். நிதானம் யோகத்தை ஏற்றவர்க்கு வரும். யோகம் பலித்தால் உயர்ந்த நிதானம் வரும். அது ஆத்ம நிதானம். யோகம் பலிக்காவிட்டால் வாழ்வின் நிதானம் மனத்தில் பலிக்கும். நமக்கு நிதானமான-வர்களை நினைத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் எல்லாம் வாழ்வில் உயர்ந்திருப்பார்கள். கல்கி எழுதிய கதையில் பாம்புக் கடியை மந்திரத்தால் முறிக்கும் அய்யர் ஒரு போஸ்ட் மாஸ்டர். அவர் காந்திஜியை போற்றுபவர். அவரால் தீண்டாமை ஒழிப்பை ஏற்க முடியவில்லை. இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு வந்த பெத்தண்ண பின்னை போஸ்ட் மாஸ்டர் ஒரு விஷக்கடியை உயிர்ப்பித்ததைக் காட்டினார். இந்த மந்திரம் தீட்டுப்பட்டால் பலிக்காது. மீண்டும் குளித்து விட்டு வந்து மந்திரிக்க வேண்டும் என்றார். அவர் கூறுவது 500 ஆண்டிற்குமுன் சரி. காலம் மாறி விட்டது. தீண்டாதவனின் ஜீவியமும் படிப்பாலும் நாகரிகத்தாலும் மாறி உயர்ந்து விட்டது. இன்று மந்திரவாதி சொல்வது சரியில்லை. காந்திஜி சொல்வது சரி. இன்ஸ்பெக்டர் பெத்தண்ண பின்னை தான் ஒரு தீண்டாதவன் என்று கூறினார். நிதானம் காலத்திற்கேற்றவாறு சாஸ்த்திரத்தை மாற்றி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும். அன்று விலக்கியதை இன்று ஏற்க நிதானம் தேவை. வெளியில் போய் திரும்பிய தம்பதிகள் தங்கள் வீட்டின்

முன் கூட்டமும் மாடியில் அவர்கள் சிறு குழந்தை மதில் மேல் தவழுவதையும் கண்டனர். ஓடிப்போய் குழந்தையைக் காப்பாற்றினர். நிதானத்தை இழக்காவிட்டால் நிதானம் காப்பாற்றும். இங்குத் தேவைப்படும் நிதானம் உடலுக்கும் உயிருக்கும் உடைய நிதானம். ஓராண்டில் சத்யவான் ஆயுள் முடியும் எனத் தெரிந்து சாவித்ரி அவனை மணந்தாள். Calm was her face, courage was mute முகம் அமைதியாயிற்று தெரியம் சொல்லிழந்தது. குரிய புத்ரியான சாவித்ரி பூமியின் ஆத்மாவான சத்யவானை மணந்து, அவன் மரணத்தை வென்று திருவருமாற்ற காலனை அழித்து, அவனை ஒளிமயமான தேவைதயாக்கி, சத்யவானுடன் இறைவனைக் கண்டு, அவர் காட்டும் ஆசையை மறுத்து பூமியில் இறைவனின் திருவுள்ளத்தை நிலைநாட்ட முன் வருகிறாள். திருமணத்தின் போது அவள் நிதானம் மனித மனத்தைக் கடந்தது. சத்தியவான் மரணமடைந்தபொழுது நிதானம் அவள் ஆத்மாவிற்குயர்ந்தது. சுமார் நூறு பக்கங்களில் என்னும் சாவித்திரியும் உரையாடுவதை காவியம் கூறுகிறது. அவள் பேச்சைக் கேட்ட காலன் “நீ யார்? அனந்தம் உன் குரவில் தொனிக்கிறதே! நீ லோக மாதாவா? அப்படியானால் உன் திருமுகத்தைக் காட்டு” எனக் கேட்கிறான். அதைக் கண்டு அவள் இருள் கரைந்தது. சத்தியவான் உயிர் பெற்று எழுகிறாள். அவளுக்கு என்ன நேர்ந்தது, தனக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என அவனால் அறிய முடியவில்லை. அனைத்தும் சூழனத்தில் நடந்தது போலவும் பல ஆண்டுகள் கழிந்ததாகவும் தோன்றுகிறது. இருவரும் கைகோர்த்துக் கொண்டு போகும்பொழுது பார்வையையும் நாட்டையும் மீண்டும் பெற்ற தகப்பனார் ராஜாவாக பரிவாரங்களுடன் எதிரில் வருகிறார். அனைவரும் அவள் முகத்தின் ஜோதியைக் கண்டு வியந்தனர். பிரமித்தனர். அவள் மனித உருவின் அம்சமாக நடக்கிறாள். அவளுடைய நிதானம் நம் கற்பனையைக் கடந்தது.

பிரியம் ஏற்பட்டால் ஸ்பர்சம் - தீண்டுவது - அதைப் பூர்த்தி செய்யும். தொண்டனுக்குத் தலைவர்மீது பிரியம். சிஷ்யனுக்குக் குருவின் மீது பிரியம். பையனுக்குப் பெண்ணின் மீது பிரியம். ஏழைக்குப் பணத்தின் மீது பிரியம். பேராசைக்காரனுக்கு ராஜ குமாரி மீது பிரேமை. தீண்டும் சந்தர்ப்பம் இங்கு எங்கும் எழாது.

தீண்டுவது பாஸிட்டிவாக இருக்கும். நெகட்டிவாக இருக்கும். தொண்டரத் தலைவர் கடிந்து கொள்வது, குரு சிஷ்யனை கோபத்தால் ஆள்வது, இளைஞனைப் பெண் காரமாகத் திட்டுவது, காதலன் பின் தொடரும் பெண்ணை வெறுப்புடன் விலக்குவது ஆகியவையும் ஸ்பர்சமே. நெகட்டிவ் ஸ்பர்சம். நெகட்டிவ் ஆனாலும், எதுவும் கிடைக்காதவனுக்கு ஸ்பர்சம் ஏதோ ஒரு வகையில் கிடைத்தவுடன் அவன் அக மகிழ்ந்து போகிறான். அம்மன்னிலையில் எரிச்சலை ஒருவர் எழுப்பினால் நம் மனம் அதை இனிமையாக உணரும். எலிசபெத் டார்சியை மோசமாகக் கடிந்து அவதூறாகத் திட்டினாள். சுயநலமி, கர்வி என்றாள். அவன் ஸ்பர்சத்தை அவன் உணர்ந்தான், ரசித்தான். இது நெகட்டிவ். பாஸிட்டிவாக இருப்பது விசேஷம். பாஸிட்டிவ் நெகட்டிவ் இரண்டையும் கடந்து உயர்ந்தால் ஸ்பர்சம் ஜக்கியமாகும். பாஸிட்டிவ் நிதானம் இனிக்கும். இந்த நிலை நிதானம் இனிப்பின் மூலமாகும். இரண்டாம் உலகப் போரில் கிருஸ்துமஸில் போரை நிறுத்துவார்கள். எதிரான சிப்பாய்கள் (ஜெர்மன், ஆங்கிலேயன்) சேர்ந்து கிருஸ்துமஸ் கொண்டாடுவார்கள். வாழ்வில் எதிர்பின் அஸ்திவாரமாக இனிமையான உறவுண்டு. இது நிதானமானது. உறவுக்குரியவரை இரண்டாகப் பிரிந்து போரிட அனுமதிக்கிறது. நெப்போலியனைத் தோற்கடித்த தளபதி வெல்லிங்டன் நெப்போலியனிற்ற பொழுது சோகமானார் என்பது செய்தி. வெல்லிங்டனும் நெப்போலியனும் போரில் எதிரி. போருக்கு அஸ்திவாரமான வாழ்வில் இருவரும் ஒன்றே. பெரும் தலைவர்கட்டு இந்நிலைக்குரிய நிதானம் உண்டு. 1947-இல் சுதந்திரம் வந்த பொழுது வைஸ்ராய் மௌண்ட்பேட்டன் பிரபலமானார். போகுமிடமெல்லாம் பெருங்கூட்டம் வந்து வரவேற்றது. நேருவுக்கு வரும் கூட்டத்தையும்விட காந்திஜிக்கு வந்த கூட்டத்தையும்விட வைஸ்ராய்க்குக் கூட்டம் வந்தது. எதிரிக்குப் புகழ் மாலை சூட்டியது இந்தியா. இது வாழ்வைக் கடந்த நிலை. ஆழம் அதிகமான நிலையில் உள்ள வாழ்வு. அந்த நிலைக்குரிய நிதானம் (Global) பூலோக நிதானமாகும். துப்பறியும் சாம்பு கதைகளில் முடிவாக இதுபோன்ற

நிதானத்தைக் காணலாம். இது எவருக்கும் உரிய நிதானமில்லை. ஊர் உலகம் அறியாத நிதானம். இந்த நிதானம் சமூகத்தையும் கடந்து வாழ்வுக்குரிய நிதானமாகும். ஒரு ஜட்ஜின்முன் வரும் கேசில் அவர் மகன் குற்றவாளியானால், சட்டம் அனைவருக்கும் பொதுவானாலும், மகனுக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் நிதானம் ஜட்ஜாக்கு இருக்காது என்பதால் கேஸை வேறு கோர்ட்டிற்கு மாற்றிவிடுவார்கள். மனித நிலைக்கு வரையறையுண்டு. சட்டத்தைக் கடந்தது மனித உறவு, பாசம். நிதானம் நிதானமானது. உறவு, பிறந்த மன், சமூகம், சட்டம், நல்லது, கெட்டது, பாவ, புண்ணியம் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிதானம் நிதானமாகக் கொலு வீற்றிருக்கிறது. பல்வளியால் வீங்கிய இடத்தில் அன்னை அறைந்ததை அருள் எனக் கருதும் நிதானம் பூரண யோக நிதானமாகும்.

அடிப்படையான தத்துவங்கள் சுதந்திரம், ஜோதி, அமரத்துவம், ஜக்கியம், சாரம், அனந்தம், சாஸ்வதம் போன்ற பல. இவை துறவி, தபஸ்வி, முனி, யோகி போன்றவர் அனுபவிப்பது. இந்த யோகத்தில் இவை மனித வாழ்வில் அன்பன் பின்பற்றுதல் அவசியம். சுதந்திரம் என்பது விளக்க அனுமதிக்கும். சாவித்திரியில் 3-ஆம் பக்கத்தில் இறைவன் லோக மாதா மூலம் மட்டும் செயல்படுகிறான். அப்படிச் செயல்பட அவருக்குப் பூரண சுதந்திரம் தந்து அவளைச் சரணடைகிறான் என்பதை ஒரு பத்து அல்லது இருபது வகையாகக் கூறுகிறார். அதிகாரம் என்பதற்குரிய இலட்சணம் அதிக காரம். அதைப் பெற்றவர் தவறாக அதிகாரம் செலுத்தத் தவற மாட்டார்கள். அதனால் கணவன் மனைவிக்குச் சரணடைந்து வாழ்ந்தாலும் அவன் அத்துமீறிப் போகும் பொழுது இழுத்துப் பிடிப்பது அவசியம் என்கிறார். சரணமடைந்த மன்னிலையிலும் மனம் எத்தகைய நிதானம் பெற வேண்டும் என்பதின் தத்துவம் இது. அதிகாரத்திற்கும், மையலுக்கும், உயர்ந்த பிரியத்திற்கும் தன்னை மீறி, நிதானமிழந்து செயல்படும் அம்சம் உண்டு. வைப்பாட்டி வீட்டிலே பல நாளிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்புபவன் மனைவியை அவன் பெயரிட்டுக் கூப்பிடுவான். காதல் திருமணம் பரவலாக இருக்கும் இந்த நாளில் அதனால் பின்னைகட்டும்

பெற்றோருக்கும் இடையே ஏற்படும் பூசல்கள் ஏராளம். என்பது வருஷத்திற்குமுன் அதை நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. கு.பா.ரா. எழுதிய பாதிக்கதை “வேரோட்டம்” லலிதாவும் சந்திரசேகரும் காதல் வயப்பட்டு ஹாஸ்டலை விட்டு தனிக்குடும்பம் நடத்துவதை அறிந்து ஆசாரமான இராமநாத சாஸ்திரி கோபவயப்பட்டு மகனைக் காண வந்து லலிதாவைப் பார்த்து அவள் உண்மையை அறிந்து மனம் மாறி அவளை ஏற்கிறார். அது எப்படிப்பட்ட நிதானம். நிதானத்தில் அது உயர்ந்தது. Management என்பது நூறு ஆண்டாக ஏற்பட்டது. 1948-இல் முதலில் பாரிசில் மாநாடு கூடி இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. Peter Drucker இதை ஆரம்பித்தவர். அவர் எழுதிய பல நூல்கள் அறுபது லட்சம் விற்றன. பலவேறு துறைகளில் மாணைஜ்மெண்ட் வளர்ந்துள்ளது. உத்தரவை செயல்படுத்துவது என்ற துறை புறக்கணிக்கப்பட்டது. கல்விக்கு பலவேறு துறைகள் உண்டு. பரீட்சை பாஸ் செய்ய, முதலாவதாக வர மனப்பாடம் செய்தால் போதும். எந்தத் துறையிலும் பல ஆயிரம் பகுதிகள் திறமைகள் செயல்படும். ஒரு துறையைச் செம்மைப்- (perfect) படுத்தினால் உச்சகட்டத்திற்கு அது உயர்ந்தும். பூரண யோகத்தின் தேவைகள், அம்சங்கள், பகுதிகள் ஏராளம். சாஸ்திரம், உற்சாகம், குரு, காலம், அசரி, தியாகம், சமர்ப்பணம், சரணாகதி, சைத்திய புருஷன், மேல்மனம், திருவுருமாற்றம், தடம் பிறழ்தல், தவறுதல், தோல்வி, முறை, தடை, தாழ்ந்த குணங்களை உயர்ந்த குணமாக்குவது, தீவிரம், அனந்தம், சாஸ்வதம், சத்தியம், பொய், ஜிக்கியம், ஜீவியம், சக்தி, அழகு, சந்தோஷம், ஆண்தம் என அளவு கடந்தவையுண்டு. சமர்ப்பணம் பூரணமானால் உச்சியை ஒரு கணம் தொடலாம். கொடுத்த உத்தரவை நிறைவேற்றுவது மாணைஜ்மெண்டில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது என்பதைக் கவனிப்பாரில்லை. சில உதாரணங்கள்: 1) மூன்று வேலை கொடுத்தால் முதல் வேலையைச் செய்து மற்றதை மறப்பார்கள். 2) கையில் ஒரு வேலையுள்ளவரை முதலாளி வேறு ஒரு வேலை கொடுத்தால் கையிலுள்ளதைச் செய்து சொன்னதை மறந்து விடுவார்கள். 3) சொன்னதை மாற்றிச் சொல்லும் ஆள் பயன்பட மாட்டான்.

4) தனக்கிட்ட வேலையை அடுத்தவரிடம் கொடுத்தால் பொறுப்பு இருக்காது. 5) திறமையற்றவனிடம் வேலை கொடுத்தால் வேலையை அவன் பிரச்சனையாக்கி விடுவான். 6) நாம் சொல்வது அவன் காதில் வேறாக விழும். 7) வேலையைச் செய்தவன் திரும்ப வந்து சொல்லாமல் விட்டு விடுவான். சுமார் இருபது அல்லது முப்பது அம்சங்களைக் கூறலாம். ஒவ்வொரு தவற்றையும் தடுக்க பல வழிகளை நிர்வாகம் கடைப்பிடிக்கிறது. எந்தக் கம்பெனியின் (instructions) உத்தரவு சரியாக நிறைவேற்றப்படுகிறதோ அங்கு ஆண்டுதோறும் கம்பெனி இருமடங்காக வளரும்.

நாம் ஒன்று சொல்லி ஆள் வேறொன்று செய்தால் நிதானம் தவறும், நிதானம் நிலையாகத் தவறும். தின்னையில் கணவரம் செய்து கொண்டிருந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் வந்த வைதீகப் பிராமணன் ஊறுகாய் கேட்டு அவர் உத்தரவு கொடுத்து உள்ளே போய் மனைவியிடம் அவள் நகைகளைப் பெற்றது பிரபலமான கதை. இத்தலைப்பில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுகள் உண்டு. நிதானத்தை இழப்பது, இழக்காமலிருப்பதை இதில் கண்டால் இருநூறு பாயின்ட்டுகள் வரும். அத்தனை வகையான நிதானங்களை அறிவது முழுமையாக அறிவது. அவற்றை அனுபவ மூலமாக அறிவது பூரண ஞானமாகும். விபரம் சில ஆண்டுகளிலும் முழு அனுபவம் நாற்பது அல்லது ஐம்பது ஆண்டுகளிலும் கிடைக்கும். பூரண சமர்ப்பணத்தை வெற்றிகரமாகப் பயிலுபவர் நிதானத்தைச் சமர்ப்பணம் மூலமாக, உத்தரவைப் பூர்த்தி செய்வதில் முழுமையாக அனுபவ மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினால், அவர் மனம் இம் மனநிலையின் ஆழத்திற்குப் போய் கருத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்தால் அதன் முழுச் சாரமும் அவருள் வரும். அதைப் பூர்த்தி செய்யும் அனுபவங்கள் தொடர்ந்து எழுந்து ஓரிரு நாளில் முடியும், பெற்ற அனுபவத்தைப் பற, அக; தாழ்ந்த, உயர்ந்த இடங்களில் பெற்று ஜீவியத்தில் பெற்றதைப் பொருளில் ஏற்றால், சில நாட்களில் ஞானம் இதைப் பொறுத்தவரைப் பூர்த்தியாகும்.

(தொடரும்)

ஒழிஜிஜுல்

அன்பார்களின் அன்றாட வாழ்வில்

அன்னையின் பிரத்யட்சம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

12. நோயற்ற வாழ்வு

உடல் தெய்வம் உறையும் இடம். திடகாத்திரமும், ஆரோக்கியமுமே அதன் இயல்பு, பிறப்புரிமை. நோயறுதல் உடலுக்கு இயற்கையில்லை. இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்த முன்னோர்களும், இன்றும் அதுபோல் வாழும் மலைவாசிகளும் மிக ஆரோக்கியமாக வாழ்தல் அதற்குச் சான்று. உடல் தன் இயற்கையை மறந்து மனித அறிவுக்குத் தன்னை உட்படுத்தி, மனத்தின் அடிமையாக இருப்பதால், மனத்தில் ஏற்படும் பயம், சஞ்சலம், சபலம், சந்தேகங்கள் உடலையும் பாதிக்கின்றது; அதனால் நோய் ஏற்படுகிறது என்கிறார் அன்னை. ஆயிரத்தில் ஒன்றே உண்மையான உடலைப் பற்றிய நோய். அதற்குத்தான் வைத்தியம் தேவை. மற்றவை மனத்தால் உடலில் உற்பத்தியான குறைகளாகும் என்கிறார் அன்னை.

உடல் இருளின் கருவி; பொய்யின் உறைவிடம்; புறக்கணிக்கப் படவேண்டியது என்பது இந்திய மரபு. உடலைப் பெற்றிருப்பதே மனிதனுடைய சிறப்பு. உடல் இல்லையானால் அவனது ஆன்மிகம் உச்சக்கட்டங்களை எட்ட முடியாது. உடல் தெய்வம்; தெய்வம் உறையுமிடம்; உடலில் புதைந்துள்ள ஆன்மிகம் வெளிப்பட்டால் உடல் திருவுருமாற்றம் அடைகிறது; அடைந்து, தெய்வங்களைக் கடந்த நிலையான சத்திய ஜீவனாகிறது (*Supramental being*) என்கிறார் அன்னை. துர்க்கை ஒவ்வொர் ஆண்டும் தூர்க்கா பூஜைக்கு ஒரு நாள் முன்னதாக வந்து அன்னையைச் சந்தித்து, பூஜை முடியும்வரை இருப்பது வழக்கம். அன்னை தியானம் நடத்தும்பொழுது தவறாது வந்து தியான மண்டபக் கொரணாசில் இருந்து தியானத்தில் பங்கு கொள்வது வழக்கம். அன்னை துர்க்கையிடம் சரணாகத்தியைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தபொழுது தூர்க்கை, அதைத் தான் கருதுவதே இல்லை என்றார். தானே தெய்வம் என்பதால்,

இறைவனுக்குச் சரணடைய வேண்டும் என்று துர்க்கைக்குத் தோன்றவில்லை என்று சொன்னார். அன்னை துர்க்கையிடம் சரணாகத்தியின் பெருமையைப் பற்றிச் சொல்லி, அதை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சிறப்பு என்றார். துர்க்கை அதை ஏற்று, அந்தச் சிறப்பை உணர்ந்ததாக அன்னையிடம் பின்னர் விளக்கினார். அச்சமயம் (constant presence) இடைவிடாமல் இறைவன் நம்முள் உறைவதைப் பற்றி அன்னை சொல்லிய-பொழுது, அந்தப் பாக்கியம் உடல் இருந்தால்தான் பெற முடியும் என்று துர்க்கை சொன்னார். சூட்சம் உடல் உள்ள தெய்வங்களுக்கு அந்தப் பேறு கிடையாது. ஸ்தால் உடலைப் பெற்ற மனிதனுக்கு மட்டுமே இறைவனைத் தன்னுள் நீக்கமற நிறுத்தி வைக்க முடியும் என்றார். அத்தகைய உயர்வு உடையது மனித உடல்.

அன்னை ஐபம், பாராயணம், ஆசனம், தியானம், இவற்றை இரண்டாம்பட்சமாகக் கருதுவார். பக்தி, பவித்திரம், தெய்வ நினைவு, சமர்ப்பணம் ஆகியவற்றை முக்கியமாகக் கருதுவார். என்றாலும் ஐபத்தின் தன்மையை விளக்கும்பொழுது உடலைத் தெய்வீகமயமாகச் செய்யும் திறனுடையது ஐபம் என்று அன்னை கூறுகிறார்.

உடலினது தெய்வத் தன்மையின் சிறப்பைக் கூறும்பொழுது, இறைவனிடம் தொடர்புகொள்ள ஆன்மா மூலமும், அறிவின் மூலமும், உணர்ச்சியின் மூலமும் உடல் செயல்படுகிறது என்றாலும், உடலுக்கு ஒரு பெருஞ்சிறப்புண்டு. நேரடியாக இறைவனிடம் தொடர்புகொள்ளும் திறனுடையது உடல் என்று அன்னை கூறுகிறார். சிறிதளவு அல்லது பெரிதளவு ஆன்மிகத்தைப் பெற உடல் மற்ற கரணங்கள் வழியாக இறைவனுடன் தொடர்புகொள்கிறது. முழுமையாக இறைவனைப் பெற உடல் முடிவு செய்துவிட்டால் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்கிறது என்று அன்னை விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

சரணாகத்தியை மற்ற கரணங்களைப் போலல்லாமல் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனுடையது என்றும், எதை உடல் ஏற்றுக்கொண்டாலும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் பாங்குடையது

என்றும் அன்னை உடலின் தன்மையைச் சொல்கிறார். “எனது ஹிருதயம் நின்றுவிட்டது. ஆனால் உயிர் போகவில்லை” என்ற ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய வாக்கியத்தை விளக்கவந்த அன்னை சத்தியஜீவ் நிலையை (Supermind) அடைய வேண்டி நாம் முயலும்பொழுது கடைசிக் கட்டத்தில் உடலின் ஹிருதயத் துடிப்பு நின்றபின்னரே மனிதன் சத்திய ஜீவனாகிறான் என்கிறார். ஹிருதயம் நின்றபோவது சத்தியஜீவ் நிலைக்குப் போக வேண்டிய வாயிற்கதவு என்கிறார்.

அன்னை யோகத்தைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தால் உடலைப் பற்றியே அதிகமாகப் பேசுவார். இதுவரை வந்த அவதாரங்கள் உலகுக்கு உண்மையை உணர்த்த வந்தன. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய அவதாரத்தில் இறைவன் அவதார புரஷனையே இந்த யோகத்தைச் செய்யச் சொல்லி உத்திரவிட்டிருக்கிறார் என்று அன்னை கூறுகிறார். அவதாரங்கள் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்ததே பூவுலகச் சரித்திரம். அவதாரங்களையே யோகத்தைச் செய்யும் சாதகராக இறைவன் இம்முறை பணித்தது பூரண யோகத்தின் சிறப்பு என்கிறார் அன்னை.

இறைவன் அன்னை உடலை அடிக்கடி தொடுவதுண்டு. அந்த ஆத்மிக அனுபவம் முற்றி, பூரணமாகி, அன்னையின் உடல் ஒரு சமயம் முழுவதுமாக ஒரு கணம் இறைவனாகவே மாறியது. அதன்பின் அடிக்கடி அந்நிலை ஏற்பட்டு, ஒரு கணமாக இருந்தது நீடிக்க ஆரம்பித்தது. ஒரு சமயம் 15 நிமிஷம் அன்னையின் முழு உடலும் பூரணமாக இறைவனாக மாறி நிலைத்திருந்தது என்கிறார். இறைவனாக மாறும் தனிப்பெருஞ்சிறப்பை உடையது மனித உடல் என்பது அன்னையின் சித்தாந்தம். அந்த நிலையை அன்னையின் உடல் பெற்றதால், அவருடைய உடலைத் தீண்டிய எந்த உணர்வும் தன் தன்மையை நீடித்துப் பெற்றிருக்க முடியாது என்கிறார்.

மனிதனுடைய குறை அன்னையின் சூழலை அடைந்து அவருடலைத் தீண்டினால், குறை என்ற உணர்வே பிரபஞ்சத்தில் தன் வலுவை இழந்துவிடும். பொறாமைக்காரன் அன்னையைத் தரிசனம் செய்தால் அவனது பொறாமை

வலுவை இழக்கும். உலகில் பொறாமைக்கே வலு ஓரிழை குறையும். தம் முன்னால் நிற்பவர்களுடைய உடலுடன் அன்னை இரண்டறக் கலந்து, தம்மையே மற்றவர்களாக உணர்வது உண்டு என்கிறார். குள்ளமான மனிதன் அவரைத் தரிசித்தால் தாமே குள்ளமாக இருப்பதைப்போல் அன்னைக்குத் தோன்றும்.

உடலின் பெருமையை இடையறாது பேசியவர் அன்னை. தெய்வங்களுக்கும் அதன் பெருமையை வலியுறுத்திக் கூறினார் அன்னை.

அன்னையை வணங்க ஆரம்பித்தபின் நோய் குறைவது வழக்கம். ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப்பின் (medical bill) டாக்டர் செலவு இப்பொழுது இல்லை என்று பலரும் சொல்வதுண்டு.

பிரார்த்தனையால் நோயைக் குணப்படுத்துவது ஒரு பழக்கம். நமக்கு நோய் என்று ஏற்பட்டால் மருந்து சாப்பிடுவதுண்டு, பிரார்த்தனை செய்வதுண்டு. மருந்தையும், பிரார்த்தனையையும் ஏற்றுக்கொள்வதுண்டு. அன்னையின் சக்தி நோயைக் குணப்படுத்த பிரார்த்தனை மூலம் செயல்படுவதுபோல், நம்பிக்கை மூலமும் செயல்படும். ஓளியாகப் பரவி நோயை அழிப்பதுண்டு; சாந்தியாகப் பொழிந்து நோயைக் கரைப்பது ஒரு வகை. சக்தியாக உடலில் நுழைந்து விரட்டுவதும் வழக்கம். நோயின் மூலமான பயத்தை அழித்து, அதன் மூலமாக குணம் ஏற்படும். நோயின் காரணமான கர்மத்தை விலக்கி, குணம் ஏற்படும். தவறான நம்பிக்கையால் நோய் ஏற்பட்டிருந்தால், அன்னையின் சக்தி அந்தத் தவற்றை விலக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி நோயை அகற்றுவதுண்டு. பலருடைய பிரார்த்தனை ஒருவரைக் காப்பாற்றியதுண்டு. பிறருடைய பிரார்த்தனை பலித்ததுண்டு. பூவின் சிறப்பை உணர்ந்தால், அதன் மூலம் சிரமம் விலகும். Blessing packet-இன் மகிமையால் குணம் ஏற்படுகிறது. (Heart attack) ஹிருதய நோய் என்று ஏற்பட்டது, அதில்லை என்றாகி, வேறொரு சிறிய கோளாறு என்று மாறி விலகுவதுண்டு.

தொடர்ந்து ஆசிரமம் வருவதால் உடல் திறம் பெற்று நெடுநாட்களாக இருந்த தீராத வியாதி முயற்சியின்றி தானே மறைந்தது உண்டு. ஆப்பரேஷனுக்கு நாள் குறித்தபின் அன்னை பிரசாதம், ஆப்பரேஷன் தேவையில்லை என்ற நிலைமையைப் பலருக்கு ஏற்படுத்தியதுண்டு. எந்த மருந்துக்கும், எந்த டாக்டருக்கும் கட்டுப்படாத வியாதி அன்னையின் பிரசாதத்திற்கும் கட்டுப்படாத நிலையில், எந்தக் குணத்தால் அது ஏற்பட்டதோ அதை மாற்றிக் கொள்ள முன்வந்தவுடன் பிரசாதத்திற்குப் பலனாகக் குணமாவது உண்டு. உடலில் வியாதி எதுவும் இல்லாமல், தெழுபும் திறனும் நாளாவட்டத்தில் அழிந்து வந்து, இனி அதிக நாள் உயிருடன் இருக்க முடியாது என்ற நிலையில் அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால், அன்னையின் சக்தி உடலுள் பாய்ந்து, 3-ஆம் நாள் முழுப் பலமும் வந்ததுண்டு. குழந்தையின் தீராத வயிற்றுப்போக்கு பிரசாதம் வந்ததால் நின்று, பின் தொடர்ந்தபோது, பிரசாதப் பாக்கெட்டைக் குழந்தை மீது வைத்தவுடன் முழுமையாக நின்றதுண்டு. ஆக்ஸிஜன் (oxygen) கொடுத்த நிலையில் ரிடையர் ஆன கடைநிலை ஊழியரின் எலும்பும், தோலுமான உடல் அன்னையின் சக்தியை மறைமுகமாகப் பெற்று, 3 மணி நேரத்தில் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளிவந்து, அதன்பின் 25 வருஷம் உயிரோடிருந்ததுண்டு. இளம்பிள்ளை வாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் இளம்பிள்ளை வாத வார்டில் மிகக் கடினமான கேஸாகச் சேர்க்கப்பட்ட 3 வயது குழந்தை, வார்டிலிருந்து 3 நாளில் முதல் கேஸாக டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டது உண்டு. 8 வருஷமாக சித்த சுவாதீனமிழந்து எல்லா வைத்தியங்களுக்குப்பின் அறையில் பூட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த மனநோயாளி, உறவினரால் சமாதி அருகில் தினமும் ஒரு முறையாவது 30 நாட்கள் பிரார்த்தனை செய்ததின் பலனாக, இந்தப் பெண்ணை இப்போது பார்த்தால் ஒரு காலத்தில் சுவாதீனம் இழந்தவர் என்று சொல்ல முடியாது என்ற அளவுக்கு குணமாகி, தீபாவளி பண்டிகையை முறையாகக் கொண்டாடியதுண்டு. நூறு கோடிக்கு அதிபதியான ஒருவருக்கு மூச்சுத்தினறல் ஏற்பட்டு, அரை மணி நேரத்தில்

மருந்து கொடுக்காவிட்டால் ஆபத்து என்ற நிலை வந்து, அவருடைய சொந்த ஆஸ்பத்திரியாலும் குணப்படுத்த முடியாத ஆபத்தான் அந்த வியாதியை நீண்டநாள் அனுபவித்தவர், 5 மணிக்குச் சமாதி அருகில் உட்கார்ந்து பிரார்த்தனை செய்து 5 3/4 மணிக்கு எழுந்து முழு விடுதலை பெற்றதுண்டு. முதுகில் உள்ள கட்டியை ஆப்பரேஷன் செய்யுமுன் சமாதிக்கு வர வேண்டுமென வந்து, வீட்டுக்குப் போனவுடன் 10 வருஷமாக இருந்த கட்டி (cyst) தானே உடைந்தது உண்டு. ஒரு மாதமாகச் சாப்பிடும்பொழுதெல்லாம் புரையேறிக் கொண்டிருந்த குழந்தைக்கு அன்னை பெயரைத் தாயார் சொல்ல ஆரம்பித்தபின் 15 தரம் புரை ஏறியது 2 தரமாகக் குறைந்ததுண்டு. 15 வருஷமான முதுகுவலி அன்னையைத் தரிசித்தபின் பிரார்த்தனை செய்யாமலே மறைந்ததுண்டு.

உடல் நோயை மருந்தால் குணப்படுத்துவதே உலக வழக்கு. மந்திரத்தால் குணப்படுத்துவதும் உண்டு. ஜெர்மெனியில் ஒருவர் அசாதாரணமான திறமையுடன் பிறந்திருந்தார். வியாதியுள்ளவர் மீது அவர் கையை வைத்தால், வியாதி குணமாகிறது என்று அறிந்த 5 இலட்சம் பேர்வரை அவரிடம் வந்து குணமாகிப்போனார்கள். அந்நாட்டு சர்க்கார் அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் இல்லை, அதனால் அவர் வியாதியை குணப்படுத்த வைசென்ஸ் பெற்றவர் இல்லை என்று ஜெயிலில் தள்ளியது. பிரான்சில் ஒரு தொழிலாளி (healer), வியாதிகளைக் குணப்படுத்துவார் என்று பெயர் பெற்றவர், அன்னையைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு தரிசனத்திற்கு வந்தார். (Supramental force) சுத்தியஜீவிய சக்தியால் குணமான நோய் மீண்டும் வர முடியாது என்பதை இங்கு அறிந்து, ஆசிரமத்திலுள்ள அனைவரையும் ஞானம் பெற்றவரெனப் போற்றினார்.

உடலுக்குச் சொந்தமாக அபரிமிதமான சக்தியண்டு. ஆபத்துக் காலங்களில் உடல் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதைப் பார்த்தால் அது தெரியும். கணக்கில்லாத திறமைகளைப் பயன்படுத்தி தன்னை மனிதன் ஆபத்துச் சமயங்களில் காத்துக்கொள்கிறான். ஆபத்து விலகியபின் என்ன நடந்தது,

எப்படி நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்வதுண்டு. அறிவு, உடல் விஷயத்தில் குறிக்கிட்டு வம்பு செய்யவில்லை என்றால் உடலுக்கு நோய் வருவது குறைவு என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூற்று. ஸ்ரீ அரவிந்தரே ஓர் உதாரணம் கொடுக்கின்றார். ஒரு பெண்ணுக்குக் கேன்சர் முற்றியபின் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையில் டாக்டர்கள் அப்பெண்ணிடம் கேன்சர் குணமாகிவிட்டது என்று பொய் சொல்லிவிட்டனர். அதை அவர் நம்பினார். கேன்சர் விலகியது. மனதின் குறுக்கீடு விலகினால், உடல் தன்னை குணம் செய்துகொள்ளும் திறனுடையது. டாக்டர்களும் இந்த முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். உடல் தன்னைக் குணப்படுத்த முடிவு செய்தால் மட்டுமே நோய் தீரும் என்பதை மருத்துவ உலகமும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

உடலின் விசித்திர விசேஷத்தை விளக்க ஸ்ரீ அரவிந்தர் வேறோர் உதாரணம் கொடுக்கிறார். மலையில் உள்ள காட்டுவாசி ஜாரம் வந்தால் பனியைப்போல் சில் என்றிருக்கும் மலை அருவியில் அரை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரம் தண்ணீரில் உட்கார்ந்திருப்பான். அத்துடன் ஜாரம் விட்டுவிடும். இது மலைவாசிகளுடைய பழக்கம். இது அவர்களுடைய வைத்தியம். பனி (snow) பெய்ய ஆரம்பித்தால், நாம் ‘முதல் மழை’ என்பதுபோல் முதலில் விழும் பனியை தரையில் விழுமுன் கையில் வாங்கி வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டால், அந்த சீசன் முழுவதும் எந்த வியாதியும் வாராது என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. எந்தக் காரியங்கள் நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு நிச்சயமாக மரணத்தைக் கொடுக்குமோ, அது அவர்களுக்கு உயிரைக் காப்பாற்றுகிறது. இதுவே உடலின் விசித்திரம்.

சுத்தியஜீவியசக்தி (Supermind) 1956-இல் பூமியில் இறங்கி வந்து நாளுக்கு நாள் அதிகமாகச் செயல்படுகிறது எனவும், அதைப்பற்றி எதுவும் தெரியாதவர்களுக்கும் அது பலன் தருகிறது எனவும் அன்னை கூறுகிறார்.

Life என்ற பத்திரிகையில் ஒருவருக்குப் பெண்சிலின் இன்ஜெக்ஷன் கொடுத்து (reaction) அது ஒத்துக்கொள்ளாமல்

அதிர்ச்சி (shock) ஏற்பட்டு உயிர் போய்விட்டது பற்றி ஒரு கட்டுரை வந்தது. டாக்டர்கள் அவர் இறந்துவிட்டதாக முடிவு செய்தபின், அவர் சிறிது சிறிதாக உயிர் பெற்று எழுந்தார். எனக்கு உடல் ஓவ்வொரு பாகமாகச் செத்துப்போவதை உணர முடிந்தது. ஆனால் மரணத்தை எதிர்த்துப் போராட முடிவு செய்தேன். ஹிருதயத்தை மரணம் தொடும் வரை என் போராட்டம் பயனற்றாக இருந்தது. ஹிருதயத்தைத் தொட்ட கூணம் கொஞ்சம் உயிர் வந்தது. அது பரவி முழுவதும் உயிர் பிழைத்தேன் என்று அவர் சொல்கிறார். பூமியில் புதிதாக உள்ள சத்தியஜீவ சக்தி அவருடைய மரணப் போராட்டத்தை ஏற்று அவரைப் பிழைப்பித்ததாக அன்னை சொல்கிறார். முழு மூச்சுடன் இயற்கையை எதிர்த்து நிற்கும் திறன் அந்தச் சக்தியை ஈர்க்க வல்லது என்கிறார் அன்னை.

ஒரு பெண்ணின் தகப்பனாருக்குக் கேன்சர் முற்றிவிட்டது. டாக்டர்கள் கைவிட்டனர். அப்பெண் பிரார்த்தனையைக் கைவிடவில்லை. நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. தகப்பனார் பூரண குணம் அடைந்துவிட்டார்.

தீராத வியாதியால் ஜெர்மெனியப் பெண்ணின் கணவர் வாடும் பொழுது, அவள் அன்னைக்குச் செய்த பிரார்த்தனையால் அவர் பிழைத்தெழுந்தார்; எழுந்தவர் மனைவியைச் சண்டைக்கு இழுத்தார், அளவுகடந்து தொந்தரவு செய்தார். தகுதியில்லாதவருக்குப் பிரியத்தால் அடுத்தவர் பிரார்த்தனை செய்து அது பலித்தால், எவரால் பலன் ஏற்பட்டதோ அவர்களுக்குத் தீங்கிழைக்க பலன் பெற்றவர் மனம் விழையும் என்கிறார் அன்னை.

நோய் எதுவானாலும் பொதுவான பிரார்த்தனை தீவிரமாக இருந்தால், வேறெந்த முறையும் தேவையில்லை. அந்தப் பிரார்த்தனையின் தீவிரம் எந்த நோயையும் பூரணமாகக் குணப்படுத்தும்.

(தொடரும்)

ஓஜெஜெஜோ

அன்பர் அனுபவம்

சென்ற மாத மலர்ந்த ஜீவியத்தில் (டிசம்பர் 2015) வெளியிடப்பட்ட ஒரு அன்பரின் அனுபவத்தை வாசித்த புதிய அன்பர் ஒருவரது அனுபவத்தை இங்குப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்.

குப்பர் மார்க்கெட் ஓன்றில் வேலை செய்பவர் அவர். மாதந்தோறும் ஒரு முதியோர் இல்லத்திற்கு அவர் வேலை செய்யும் குப்பர் மார்க்கெட் சாமான்களை supply செய்வது வழக்கம். மேலும் அவரது நிர்வாகம் தர்ம காரியமாக சாமான்களை அம்முதியோர் இல்லத்திற்கு வழங்குவதும் வழக்கம். அப்படி டிசம்பர் 23 அன்று, குப்பர் மார்க்கெட் அதிகாரி அன்னை அன்பரை முதியோர் இல்லத்திற்கு சாமான்களை deliver செய்து வரும்படி பணித்தார்.

முடிந்த நேரத்தில் மலர்ந்த ஜீவியம் படிக்கும் பழக்கம் கொண்ட அன்பர் அவர். முதியோர் இல்லத்தில் சாமான்களை சரிபார்த்து delivery முடிக்க நேரம் ஆகும் என்பதால், போகும்போது மலர்ந்த ஜீவியத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு போனார்.

சென்ற இடத்தில் அமர்ந்து படித்துக்கொண்டிருந்த பொழுது, அந்த இல்ல மேனேஜர் அன்னை அன்பர் எனத் தெரிய வர, சந்தோஷமாய் அவரிடம், அன்னையைப் பற்றிப் பேசி, பின் தன் கையில் கொண்டு வந்த மலர்ந்த ஜீவியத்தில் வெளி வந்த அன்பர் அனுபவம் குறித்து வாசித்துப் பார்க்கச் சொன்னார். அவரும் படித்துவிட்டு, புத்தகம் கிடைக்கும் விவரங்களைக் கேட்டறிந்தார்.

மேனேஜர் மற்றும் டெவிவெரி செய்த அன்பர் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த முதியோர் இல்லத்தில் இருந்த ஒரு வயதான மூதாட்டி, அன்பர் சென்றதும், அந்த மலர்ந்த ஜீவியத்தைக் கேட்டு வாங்கிப் படித்தார். அதில் பரம்பொருள் புத்தகத்தைப் படித்ததால் ஒரு அன்பருக்கு நிகழ்ந்த அனுபவத்தைப் படித்த அவர் தாம் வீட்டை விட்டு ஒரு முதியோர் இல்லத்தில் வசிக்க வேண்டியள்ள தன் நிலையை எண்ணி வருந்தினார். மலர்ந்த ஜீவியம் மற்றும் பரம்பொருள் புத்தக விவரங்களை மேனேஜரிடம் கேட்டறிந்தார். அம்பத்தார் மையத்திலிருந்து பரம்பொருள் புத்தகத்தை மேனேஜரிடம் பணம்

கொடுத்து வாங்கி பக்தியுடன் படித்து வந்தார். அன்னையையும் மானசீக்மாக பூஜித்தும் ஆராதித்தும் வந்திருக்கிறார்.

அவரது பேரன் 5-ஆம் வகுப்புப் படிக்கிறான். நன்கு படிக்கும் மாணவன். பள்ளியில் பொங்கல் விழா நடந்தது. கலந்து கொண்ட அவனிடம் வந்திருந்த விருந்தினர், அவனது விவரங்களைக் கேட்டனர். மேலும், நீ படித்துப் பெரிய ஆளாகி உன் தாய் தந்தையை எப்படிப் பார்த்துக்கொள்வாய் எனக் கேட்டனர். அப்பா அம்மாவிற்கு வயதானதும் நான் அவர்களை முதியோர் இல்லத்தில் சேர்த்துவிடுவேன் என்று பதில் கூறி பையன் அனைவரையும் திகைக்க வைத்தான். ஏன் அப்படி எனக் கேட்டதற்கு, எனது பாட்டியும் முதியோர் இல்லத்தில்தான் உள்ளார். பாட்டி வீட்டில் இருந்தால் அம்மா, அப்பாவுக்கு டென்ஷனாக இருக்கும். பாட்டி அங்கு இருந்தால்தான் அவருக்கு சௌகரியமாகவும் சந்தோசமாகவும் நிம்மதியாகவும் இருக்கும் எனப் பதில் சொல்லி மேலும் திகைப்பூட்டினான். அனைவரும் இந்தப் பையனின் பெற்றோரைப் பார்க்க, அவர்களுக்குத் தலைகுனிவாக இருந்தது. இந்த வயதில் இப்படி ஒரு பதிலா என அதிர்ந்த தலைமை ஆசிரியை, பையனின் பெற்றோரை அழைத்து, பையன் இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. இந்த வயதில் இப்படி ஒரு பதிவு தவறு. கலந்து பேசுங்கள் எனக் கூறினார்.

வீட்டில் அதன்பின் என்ன நடந்தது என்று நாமறிவது அவசியமில்லை என்றாலும், அடுத்த நாளே இல்லத்திலிருந்து அம்மூதாட்டி தன் வீட்டிற்கு வந்து விட்டார் என்ற செய்தி அன்பரை அடைந்தது அவரை ஆச்சிரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

கடந்த வாரம், குப்பர் மார்க்கெட் ஊழியரான அன்பரிடம் முதியோர் இல்ல மேனேஜர் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு அந்த மூதாட்டியை இப்போதுதான் அவரது பின்னை வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றார் என்று கூறி அன்பருக்கு நன்றி தெரிவித்தார். இந்த அளவு கருணையும், சக்தியும் உள்ளவரா அன்னை! என்று அம்மூதாட்டி நெகிழ்ந்து கரைந்தார் என்றும் கூறினார்.

ஒரு புதிய உள்ளத்தில் அன்னை என்ற வித்து விதைக்கப்பட்டு விட்டது. அது வேறுன்றிப் பரந்து வளர்ந்து விரிந்து உயரும் என்பதில் சிறிதளவும் ஜயமில்லை.

ஏஃபைஸீ

அன்னை இலக்கியம்

ரிரோ பக்தியும் பரிபூரண சரணாகதியும்

இல. சுந்தரி

கோபிகைகள் சாமானிய மக்கள் அல்லர். அவர்கள் ஆழ்மிக உணர்வு நிற்பியவர்கள். ஆழ்மிகமே ஒருவானவர்கள். எல்லை கடந்த பிரேம பக்தியும் பரிபூரண சரணாகதியும் அவர்களின் இயல்பாகவிருந்தது. யாராக இருந்தாலும் அவனோ அல்லது அவனோ, கல்வியறிவோ, மற்ற உலகத் தகுதிகளோ இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் அந்த ஒரு தன்மை அதாவது பிரேமையும், பரிபூரண சரணாகதியும் இருந்து விட்டால் கண்ணனை நிச்சயம் அடைய முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரை கோபியர்கள் தத்துவம் இதுதான்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

“ஏ புள்ள! தொளசி” என்று உள்நோக்கிக் குரல் கொடுத்தான் ஆறுமுகம்.

“என் அன்னே” என்று பதில் வந்தது. உள்ளிருந்து “என் செய்யுற அங்கன?” என்றான்.

“மாலை கட்டறேன் அன்னே” என்று பதில் வந்தது.

“ஆமா இதுல ஓண்ணுங் கொறங்க இல்ல. பெரிய ஆண்டாள். எப்பப்பாரு மால கட்டறேன் மால கட்டறேன்னு. சரி சரி எந்திரிச்சு வா. ஒரு மொற கூப்டா எந்திரிச்சு வர்றதில்ல” என்றான்.

“இதோ வர்றேன் அன்னே” என்று தொளசி கூடையையும், கட்டியவரை மாலையையும் அப்படியே வைத்துவிட்டு எழுந்து வந்தாள்.

27 வயதை எட்டிக் கொண்டிருக்கும் திருமணமாகாது இளம்பெண் துளசி. இவள் பாட்டி கண்ணபிரான் மீது பெரும் பக்தியால் இவளுக்குத் துளசி என்று பெயரிட்டாள். ஓயாமல் கண்ணபிராளின் லீலைகளைப் பேற்றிக்குக் கதைக்கதையாய்ச் சொல்லுவாள். அதெல்லாம் இவள் சிறுவயதில். இப்போது

பாட்டியோ, அம்மாவோ ஒருவரும் இல்லை. அன்னைன் அண்ணியிடம் இருக்கிறாள்.

“இந்தா புள்ள இந்த ஒரணாவுக்கு மொனகடல (தெருமுனையில் உள்ள பெட்டிக்கடையில்) பொகையில் வாங்கியா” என்றான் அதிகாரமாய்.

உள்ளேயிருந்து வெளிப்பட்ட அவன் மனைவி கமலம் “ஏங்க, பொம்பள புள்ளய அங்கெல்லாம் ஏன் அனுப்புறீங்க. அங்கே எந்நேரமும் நாலு வெடல பசங்க நின்னுகிட்டு இருப்பானுங்க ஏதாச்சும் கேவி பேசுவானுங்க” என்றாள்.

“ஆமா அப்படியே கேவி பேசி கெட்டும் போயிறும் போடி. இந்தத் தரித்திரம் புடிச்ச பொண்ண எந்தலையில் கட்டிட்டு அப்பனும், ஆயியும் நிம்மதியாப் போய்ச் சேந்துட்டாங்க. இதை எவனும் கல்யாணம் கட்ட மாட்டன்றாள். சாதகத்து தோஷமாம். இப்படியே எம்மா நாள் வீட்டல வெச்சு தண்ட சோறு போட முடியும். எங்களா வேலை சென்சு பொழைச்சுக்க துப்பில்ல. பெரிய மகாராணியா? ஓட்டல குந்தவச்சு சோறு போட”, என்று கல்யாணம் ஆகாத தங்கையைப் பற்றிக் கத்தித் தீர்த்தான்.

கமலம் ஏன் கேட்டோமென்று உள்ளே போய்விட்டாள்.

ஏழைக் குடும்பம். பொண்ணு வயசுக்கு வந்தாலே கல்யாணம் பேசற காலம். இவள் ஆயி அப்பன் உயிரோட இருந்தப்பவே கல்யாணம் பேச எத்தனையோ முயற்சி செய்தும், ஜாதகம் தோஷம் என்றும் இவளை கட்டிப்பவன் சீக்கிரம் இறந்து போவான் என்றும் கல்யாணம் கூடி வரவில்லை. அப்பன் குடித்துச் செத்தான். ஆத்தாள் மனம் வெடித்துச் செத்தான். இத்தனையும் நடந்தும் எவ்வித பாதிப்புமின்றி சலனமில்லாதிருந்தாள் துளசி. பாட்டியார் சொன்ன ஆண்டாள் கதை மட்டுமே மனதில் தங்கியிருந்தது. சுகம், துக்கம் என்று எதுவுமே இல்லையா இவளுக்கு என்று காண்பவர் வியக்கும் அளவு சமநிலை கைவரப் பெற்றவள். அவள் பூவுலகில் வாழ்ந்தாலன்றோ துன்பப்பட? “உள்ளுலக பிருந்தாவனத்தையும், கோபிகைகளின் லீலைகளையும் உணர்ந்தவனுக்கு, பூரண

சமர்ப்பணம் செய்தவனுக்கு, அந்தப் பேரெழில் கண்ட பரவசம் அனுபவித்தவனுக்கு, அந்தக் குழலிசை கேட்டவனுக்கு மற்ற எதுவுமே பொருட்டாகத் தோன்றாது” என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் குறிப்பிடுவது இவளைத் தானோ!

விஷ நோய் பரவுவது போல் இவள் ஜாதகத்தில் தோஷம் என்ற செய்தி பரவி இவளை யாரும் மணம் முடிக்க வரவில்லை. தரித்திரம், தண்டச்சோறு, பிறந்தது சரியில்லை என்று எத்தனையோ பேச்சுக்கள் கேட்டுவிட்டாள். இதனாலெல்லாம் அவள் சுயபச்சாதாபம் கொண்டு நெந்து போகவில்லை. கடவுளின் படைப்பில் அர்த்தமில்லாததேயில்லை என்று பாட்டிக் கிழவி அடிக்கடி சொல்லும் அந்தப் பேச்சை அவள் நம்பினாள். தான் பிறந்ததற்கு நிச்சயம் ஒரு அர்த்தமுண்டு என்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் உயிர் வாழ்ந்தாள். யார் என்ன சொன்னாலும் சிரிப்பாள். சூடு சொரணை இல்லையா? என்று அண்ணன் வார்த்தையால் சூடும் போதும் சிரிப்பாள். தனக்குத் தெரிந்த வேலையைச் செய்வாள். திட்டிக்கொண்டே சோறிட்டாலும் பசிக்கு உண்டு விடுவாள். யோகம் மேற்கொள்வோரைப் போல் சாத்வீகமும் சமநிலையும் ஏராளமாய் இயல்பில் அமைந்திருந்தது. ஆனால் விருப்பு வெறுப்புகளை மதிக்கும் உலகம் இவளை மதிக்கவில்லை.

தெருமனையில் உள்ள பெட்டிக்கடைக்குப் போனாள். அது சிறிய கடை. மரத்தடியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்டு போல் உள்ளே அமர்ந்து பக்கவாட்டில் உள்ள கதவு வழியே கடைக்காரர் வெளியே வரமுடியும். மற்றபடி அது வீடு அன்று. அங்குச் சுருட்டு, பீடி, வெற்றிலை, பாக்கு, சோடாதான் முக்கிய வியாபாரப் பொருள். கடையில் ஒரு சிம்னி விளக்கு எரிந்து கொண்டேயிருக்கும். சுருட்டு, பீடி வாங்குபவர்கள் பற்ற வைத்துக் கொள்ள இந்த வசதி. அந்தக் கடைக்கு ஆண்களும், சிறுவர்களும் பெரும்பாலும் வருவார்கள். பெண்கள் பெரிதும் வர விரும்ப மாட்டார்கள்.

அண்ணன் ஏவலுக்குக் கட்டுப்பட்டு துளசி அந்தக் கடைக்கு வந்தாள். விடலைப் பிள்ளைகள் சுருட்டுக் குடித்துக் கொண்டும்,

சோடா பருகிக் கொண்டும் நிற்பவர்கள் இவள் அங்கு வருவதைப் பார்த்து சாடை மாடையாய்க் கேலி பேசினர். கடைக்காரப் பக்கிரிக்குச் சங்கடமாயிற்று. அவள் மிகவும் நல்லவன். பக்கவாட்டு கதவு வழியே துளசி நின்று கொண்டு, “அண்ணே ஓரணாவுக்குப் பொகையிலை கொடுங்கண்ணே” என்றாள்.

“நீ ஏம்மா இங்கல்லாம் வாற். அண்ணன் வரலாமில்ல” என்று கூறிய வண்ணம் புகையிலையை அவசரமாய்க் கொடுத்தாள். மீண்டும் இளைஞர்கள் குறும்பாய் இவளைப் பேசினர். அவ்வழியே வந்த செட்டியார் இதைக் கவனித்துவிட்டார். துளசி எவ்வித பாதிப்பும் இல்லாமல் செல்வதைப் பார்த்து உருகிப் போனார். சற்று தூரம் சென்று “ஏம்மா? நீ ஏன் இங்கெல்லாம் வர்ஹ. அண்ணன் வரக் கூடாதா?” என்றார்.

“அண்ணன்தான் ஜயா என்னை அனுப்பிவச்சது” என்று பத்து வயது சிறுமி போல் சிரித்த வண்ணம் கூறினாள்.

“இல்லம்மா இங்கெல்லாம் ஒன்னப் போல பொம்பள புள்ளங்க வரக்கூடாது. கல்யாணம் கட்டி ஒரு வீட்டை போய் வாழ பொண்ணு இல்ல நீ” என்றார்.

“அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்ல ஜயா. என் சாதகத்துல தோஷமிருக்காம். அதனால் என்ன கல்யாணம் கட்ட ஒரு மாப்பிள்ளையும் வரல். அதனால் எங்கண்ணன் என்னைக் கோபமா பேசுது. சோகத்துக்கு வழியில்ல. எங்காவது வேலை செஞ்சு பொழுச்சுக்கன்னு சொல்லுது” என்று கூறும் அவள் பேச்சில் சோகத்தின் இழையேதும் இல்லை. இந்த வாழ்வை அவள் குறையாக எண்ணுவதாகவும் தெரியவில்லை. என்ன பெண்ணிவள்? யாரைப்பற்றியோ சொல்வது போல் சொல்லுகிறாள். செட்டியாருக்கு மனம் நெகிழ்ந்தது. அப்பாவியான இவள் எங்காவது வேலைக்குப் போவதும் ஆபத்துதான் என்று அவர் மனம் எண்ணியது.

“ஒன்னு செய்யி தாயி. நம்ம வீட்ல போயி அம்மாவுக்கு ஒத்தியா கூடமாட வீட்டு வேலை செய்யி. சாப்பாடு, துணியெல்லாம் அம்மாவே தரும்” என்றாள்.

“ஆகட்டும் ஜியா” என்றாள்.

வீட்டிற்குப்போய் அண்ணனிடம் புகையிலையைக் கொடுத்துவிட்டு, வழியில் செட்டியார் தன்னைப் பார்த்து அவர்கள் வீட்டில் வேலைக்கு வரச் சொன்னதைச் சொன்னாள். ஆறுமுகத்திற்கு ஆறுதலாயிருந்தது. இதுவரை மனதிலிருந்த பெரிய சமை இறங்கினாற் போலிருந்தது. குறைந்தபட்சம் அவள் சோற்றுப் பிரச்சனையாவது தீர்ந்ததே என்று நிம்மதியடைந்தான். “கமலம் இவளை சாயந்திரம் செட்டியார் வீட்ல வேலைக்குக் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டு வா” என்றாள்.

கமலமும் நாத்தியைச் செட்டியார் வீட்டிற்கு அழைத்துப் போய் செட்டியார் மனைவியிடம் இவளை வீட்டு வேலைக்கு அழைத்து வந்ததாய்க் கூறினாள்.

வந்த பெண் சாதுவாக ஏதும் பேசாமல் நின்றாள். “சரிம்மா இவள் இங்கே இருக்கட்டும். வேலை முடிஞ்சு சாயந்தரமா அனுப்பி வைக்கிறேன்” என்றாள் செட்டியார் மனைவி.

“தொள்கி! அம்மா இட்ட வேலையை நல்லா செய்து நல்ல பேர் எடுத்துக்கோ” என்று அறிவுரை கூறிவிட்டு கமலம் திரும்பினாள்.

“உள்ள வாம்மா” என்றாள் கனிவுடன் செட்டியார் மனைவி.

உள்ளே வந்ததும் நடுக் கூடத்தில் அழகான கண்ணன் சிலையொன்று டேபிள்மீது பூ வேலைப்பாடு அமைந்த துணி விரிப்பின்மீது நிற்பது கண்டாள். மனம் நிறைந்துவிட்டது. “அம்மா சாமியை கும்பிட்டு வந்திடறேன்மா” என்றாள் பணிவாக.

செட்டியார் மனைவி புன்னகைத்தாள்.

மெல்லச் சென்று அந்தச் சிலைமுன்பு நின்றாள். அவள் பாட்டியார் கூறும் கதைகளில் வரும் கதாநாயகன் இந்தக் கண்ணன்தான். இடையில் பட்டாடை உடுத்தி, மேலெல்லாம் அழகிய அணிகள் பூட்டி, தலையிலே மயிற்றோகை காற்றில் அசைய, காதுகளில் அழகிய குண்டலங்கள் ஆட, கால்சதங்கை கொஞ்ச, இடையிலே கையை ஊன்றி புல்லாங்குழலுடன் முகமெல்லாம் பூஞ்சிரிப்பாய் இவளைப் பார்த்து “வா துளசி” என்பது போன்றிருந்தது. பதிலுக்கு இவளும் சிரித்தாள்.

“நீயும் சிலையாகிவிட்டாயா என்ன?” என்றாள் செட்டியார் மனைவி.

“இல்லம்மா” என்று சிரித்துக் கொண்டே வந்தவள், “இந்தக் கண்ணனை எனக்குச் சின்னப்பவே தெரியும்மா. எங்க பாட்டி சொல்லியிருக்கு” என்று தன் ஆத்ம நண்பனைக் கண்ட மகிழ்ச்சியை வெளியிட்டாள்.

இவள் கள்ளமில்லாத பேச்சு இவள் மிகவும் நல்லவள் என்று உணர்த்தியது.

செட்டியார் மனைவி, “உம் பேரு என்ன?” என்றாள்.

“தொளசி” என்றாள் மென்மையாக.

“அதுதான் பக்தி மணக்கிறது” என்றாள் செட்டியார் மனைவி. உள்ளே அழைத்துச்சென்று ஓவ்வொன்றாகப் பணிகளைச் சொல்ல, நெடுநாள் பழகியவள் போல் இயல்பாகத் தடுமாற்றமின்றி நேர்த்தியாகவும், அமைதியாகவும் வேலை செய்யத் தொடங்கிவிட்டாள்.

செட்டியார் மனைவிக்கு இவள் பொறுமை, நேர்த்தி யாவும் மிகவும் பிடித்துவிட்டது. சிறிது நேரம் கூட ஓயாது, அலுப்பில்லாமல் ஏதேனும் செய்து கொண்டே இருந்தாள்.

“அம்மா தோட்டத்தைப் போய்ப் பார்க்கவா?” என்றாள் மெதுவாக.

“பாரேன்” என்றாள் செட்டியார் மனைவி.

தோட்டம் சிறியதுதான். ஓரிரு வாழைக் கண்ணுகளும் சில பூச்செடிகளும் இருந்தன. துளசிச் செடி மட்டும் இல்லை.

மாலை 6 ஆனதும் செட்டியார் மனைவி, இவளை “துளசி! இருட்டுமுன் வீட்டிற்குப் போ. பொழுது போனால் பெண் தனியே நடமாட முடியாது. நாளை காலை வந்துவிடு” என்றாள்.

“சரிம்மா” என்று விடை பெற்றுச் சென்றாள். அண்ணனும் அண்ணியும் இவளை விசாரித்தனர்.

நல்ல இடம். நல்ல பாதுகாப்பு. சாப்பாடும் அன்பும் கிடைக்கிறது என்று தெரிந்தது.

மறுநாள் காலை புறப்படும்முன் தோட்டத்திலிருந்து சில துளசிக் கண்ணுகளை காகிதத்தில் சுருட்டிக் கொண்டாள். சென்றவுடன் செட்டியார் வீட்டுத் தோட்டத்தில் நட்டு வைத்தாள். தினமும் மற்ற வேலைகளுடன் தோட்டத்தையும் சீர் செய்து செடிகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றி, பூக்களைப் பறித்துக் கண்ணனுக்கு மாலை கட்டி அணிவித்து மகிழ்ந்தாள்.

“தொளசி! நல்ல புருஷன் வரணும்னு வேண்டிக்கிட்டு கண்ணனுக்குப் பூப் போடறயா?” என்று செட்டியார் மனைவி கேவி செய்தாள்.

இவள் நாணி முகம் சிவக்கவில்லை. “புண்ணியமும் புருஷனும் கேட்டுப் பூ வைக்கலாமா. பூப்போடறதே புண்ணியம்தானே. எனக்குக் கண்ணனுக்கு மாலை கட்டிப் போடறது ரொம்பப் படிக்கும்மா” என்றாள்.

பிரதிபலன் வேண்டாத இவள் பக்தியின்முன் கண்ணனே தோற்றுவிடுவான் என்றெண்ணினாள் செட்டியார் மனைவி. கடவுள்டன் பேரம் பேசும் மக்களுக்குள்ளே இவள் விசித்திரமானவள்தான்.

சோர்வு, வெறுப்பு ஏதும் இல்லாத மலர்ச்சியான பெண் இவள் என்று சொல்லும் வண்ணம் ஏதேனும் சுறுசுறுப்பாய் செய்த வண்ணமிருப்பாள். இடையிடையே நடுக்கூடத்து கண்ணன்

பொம்மையைக் கண்டு ரசித்துவிட்டுப் போவாள். அவ்வப்போது தன் செயல்களைத் தெரிவித்துப் போவது போலத் தோன்றும்.

வேலைகள் முடிந்த நேரம் தோட்டத்துத் துளசிச் செடியின் அருகே நின்று பாட்டி சொன்ன கண்ணன் கதைகளில் ஆழ்ந்து போவாள். அப்போது அங்கு பிருந்தாவனம் காட்சி தரும். குழலுாதும் கண்ணனின் வடிவம் தெரியும். தெளிவாக அந்தக் குழலிசை இவள் காதுகளில் கேட்கும்.

“துளசி! அப்படித் தோட்டத்தில் என்னதான் செய்கிறாய்? செடிகளோடு பேசுகிறாயா?” என்று செட்டியார் மனைவி அழைத்ததும்தான் சுயநினைவு வரும். “இதோ வந்திட்டேம்மா” என்று விரைந்து வருவாள். “உச்சிப் போதில் தோட்டத்தில் நிற்காதே” என்று பரிவாகச் செட்டியார் மனைவி கூறுவாள். காலங்கடந்த பரம்பொருளைக் காணும்போது வாழ்வின் உச்சிக்கே போய்விடும் போது அதெல்லாம் எங்கே தோன்றும். இருந்தாலும், அந்த அன்பிற்குப் பணிந்து “சரிம்மா” என்பாள்.

இருநாள் செட்டியார் மனைவிக்குக் காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. இருப்பொழுது கடினமாக இருக்கும்போல் தோன்றியது. தொளசி உடனிருந்தால் ஆதரவாய் இருக்கும் என்று தோன்றியது. ‘துளசி!’ என்று நலிந்த குரலில் அழைத்தாள். “பேசாம் இன்னிக்கு இங்கேயே தங்கிவிடுகிறாயா?” என்றாள் பலவீனமாக.

அந்த அன்புத்தாயின் வேண்டுகோளை அவளால் தவிர்க்க முடியாது. வீட்டிற்குப் போய்த்தான் ஆகவேண்டும் என்ற அவசியமும் இல்லை. இவள் இங்குப் பாதுகாப்பாயும், பசியின்றியும் இருப்பது அவள் அண்ணனுக்குப் பெரும் நிம்மதி.

“ஆகட்டும் அம்மா. நா ஒங்க கூட இங்கேயே இருக்குறேன் அம்மா” என்றாள் ஆதரவாக.

“நீங்க போய் இவங்க வீட்டில் சொல்லிட்டு வந்திடுங்க. இவள்க் காணமேன்னு கவலைப்படதப் போறாங்க” என்றாள்

செட்டியார் மனைவி செட்டியாரிடம். அவரும் சொல்லிவரப் புறப்பட்டார்.

இவள் செட்டியார் மனைவிக்குக் கஷாயம் வைத்துக் கொடுத்து, நெற்றிக்குப் பற்று அரைத்துப் போட்டு உடம்பு பிடித்துவிட்டு தாய்போல் அன்பு காட்டினாள். மறுநாள் காலை புத்துணர்வுடன் எழந்த செட்டியாரின் மனைவிக்கு இவள் தெய்வப் பிறவியாகவே காட்சி அளித்தாள்.

“துளசி, நீ இங்கேயே எங்களுடன் தங்கிவிடேன். நான் உன்னை வேலைக்காரப் பொன்னா நெனைக்கல. என் மகளா நெனைக்கறேன்”, என்றாள்.

எவ்வித உணர்வுகளாலும் பாதிக்கப்படாத துளசி அந்தத் தாயின் அன்பில் நெகிழ்ந்து போனாள். “வீட்டில் ஒரு வார்த்தை சொல்லிட்டு அப்பால் ஒங்ககூடவே இருந்திட்ரேன்மா”, என்றாள்.

வழக்கமாக வரும் துளசியை, அன்று விசேஷமாய் எதிர்பார்த்து நின்றாள் செட்டியார் மனைவி. ஏதோ ஒத்து ஒத்தாசை என்றனப்பினால் வீட்டோடு இருக்கச் சொல்கிறார்களே என்று தங்களை இழிவாகப் பேசுவார்களோ, அனுப்ப மாட்டார்களோ, என்று எண்ணிய வண்ணம் தெருவையே பார்த்துக் காத்திருந்தாள் செட்டியார் மனைவி.

சின்னஞ்சிறு துணி மூட்டையுடன் தலைமுடியை தூக்கி முடிந்த வண்ணம் அநாயாசமாய் நடந்து வந்தாள் துளசி. ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் அவள் வரும் போது மகிழ்ச்சியாயும், மாலையில் வீடு திரும்பும்போது ஏக்கமாகவும் செட்டியார் மனைவி உணர்வாள். இன்று அவள் நிரந்தரமாய்த் தங்க வந்தவுடன் பெரிய துணை கிடைத்தது போலிருந்தது.

“என்னம்மா? தெருவையே பார்த்துக்கிட்டு நிக்கிறீங்க? நான் வராம போயிடுவேன்னு கவலையா?” என்றாள் சிறுமி போல் சிரித்து.

“வருவேன்னு ஆசையாத்தான் பார்த்திட்டு இருந்தேன்” என்றாள் செட்டியார் மனைவி மனங் கொள்ளா மகிழ்வுடன்.

காலையில் எழுந்து வீடு பெருக்கி, பாத்திரம் துலக்கி பூப்பறித்து, காய்கள் அரிந்து கொடுத்து, மோர் கடைந்து இன்னும் என்னென்ன வேலை செய்யக் கூடுமோ யாவும் செய்வாள். ஒவ்வொரு வேலையின் போதும் அவள் தனக்குள்ளே ஏதோ பேசிக் கொள்வது போல் தோன்றும். முகத்தில் சிறிதும் அலுப்போ, வெறுப்போ தோன்றாது. எதையோ கண்டு ரசிப்பது போலவும், யாருடனோ பேசிக் கொண்டிருப்பது போலவும் அவள் முகபாவும் காணப்படும்.

மாலை வேளைகளில் தவறாது செடிகளுக்கு நீரூற்றுவாள். ஒவ்வொரு செடியையும் தடவிக் கொடுப்பாள். துளசிச் செடியை கீரைப் பாத்திப்போல் சதுரமாக வளர்த்துவிட்டாள். நலமாய் இருக்கிறீர்களா என்பது போல் அவற்றைச் செல்லமாய் வருடிக் கொடுப்பாள். காலை, மாலை இரண்டு வேலைகளிலும் பசுமையாய், கண்ணனுக்கு மாலை சார்த்தத் தவறமாட்டாள். கூடம் எந்நேரமும் துளசி மனம் வீசிக் கொண்டிருக்கும். கீழே ஒரு குப்பையோ, தூசியோ கிடந்தாலும் அவற்றை அப்புறப்படுத்தி அந்த இடத்தைச் சுத்தமாக வைக்கத் தவறமாட்டாள். உண்ணும் முன்பும் உறங்கக்செல்லும் முன்பும் கண்ணன் முன் நின்றுவிட்டு வருவாள். செட்டியார் மனைவிக்கு இவள் செயல் வேடிக்கையாய் இருக்கும்.

ஒருநாள் தயிர் கடையும் போது தூணுடன் பொருத்தப்பட்டுள்ள மத்தின் கயிற்றைப் பிடித்த வண்ணம் உட்கார்ந்திருந்தாள். சில நிமிடங்கள் செட்டியார் மனைவி குறுக்கும் நெடுக்குமாய் போகும் போதும் வரும்போதும் இந்தக் காட்சியைக் கண்டாள். சிரிப்பு வந்தது. சிறிது நேரம் கடந்தும் அவள் அப்படியே உட்கார்ந்திருக்கவே, “என்ன தொளி அப்படியே தூங்கிட்டயா?” என்று கேலி செய்தாள்.

சிரித்துக்கொண்டே, அதற்கும் பதில் சொன்னாள் துளசி. “தூங்கலம்மா ஆயர் பாடிலே கண்ணன் எல்லார் வீட்டலூயும்

போயி, உறில் வச்சிருக்கற மோர், தயிர், வெண்ணெனையை எல்லாம் திருடி சாப்பிடுவாராம். எல்லோரும் அவங்க அம்மாகிட்ட போய் சொல்லுவாங்களாம். அவங்க அம்மா உரலோட கண்ணனைக் கட்டிப் போடுவாங்களாம். ஆனா கண்ணன் ஓரலோட இழுத்துப் போய் ரெண்டு மரங்களையே சாய்ச்சிட்டாரம். அந்த மரங்கள் அப்படியே சாபம் நீங்கி ரெண்டு பேரா நின்னாங்களாம். அதெல்லாம் இப்போ எம் மனதில் தெரியுது அம்மா!” என்றாள்.

“அப்புறம் இன்னும் என்னவெல்லாம் தெரியுது?” என்று மேலும் செட்டியார் மனைவி கேளி செய்தாள்.

“இப்ப இங்க அந்தக் கண்ணன் வந்தா, வந்து நம்ம வீட்டை மோர் குடிச்சா நமக்கு எவ்வளவு பாக்யம்? நான் நிச்சயமாய் சோதம்மா கிட்ட போய் கண்ணனைக் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டேன்”, என்றாள்.

இவள் அன்புதான் எவ்வளவு வலியது? ஒரு வேளை இவருக்காகக் கண்ணபிரான் நம் வீட்டிற்கே வந்தாலும் வியப்பில்லை, என்றெண்ணினாள் செட்டியார் மனைவி.

செட்டியார் வெளியே சென்று வந்தவர், “முதலில் எனக்கு ஒரு குவளை மோர் கொண்டுவா, குடித்துவிட்டு நான் போய்க் கண்ணனை அழைத்து வருகிறேன்” என்றார் சிரித்துக்கொண்டே.

“நீங்கள் விளையாட்டாய்ச் சொன்னாலும் அவள் விடமாட்டாள். எப்படியாவது கண்ணனை அழைத்து வந்து விடுங்கள்” என்றாள் அவர் மனைவி. இப்படி இவர்கள் இரண்டு பேரும் இவளைக் கேளி பேசியும் அவள் புன்னகை மாறாத முகத்துடன் இருந்தாள்.

“ஏங்க, தினமும் மாலை கட்டிப் போடறா. மோர் கரைத்து வைக்கிறா, கண்ணன் மட்டும் வரலைன்னா விடமாட்டா” என்றாள் செட்டியார் மனைவி.

“நிச்சயம் ஒரு நாள் வரத்தான் போறார். நீங்களும் பார்க்கத்தான் போறீங்க” என்றாள் ஒரு சிறுமியின் கள்ளமில்லா நம்பிக்கையுடன்.

“அழைப்பும், ஆர்வமும் வலுப்பட்டால் ஆண்டவன் வந்துதானே ஆகவேண்டும்?” என்றார் செட்டியார்.

மறுநாள் முதல் செட்டியார் சிறிது தீவிரமாக ஏதோ வெளியில் போவதும் வருவதுமாயிருந்தார். அது அரசியல் போராட்டக் காலம். இந்தியத் தாய் விடுதலை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்த காலம். தேசப்பற்றுடையவர்கள் துண்பங்களை எதிர்கொள்வதும் வீரத்தை வெளியிடுவதுமாக செயல் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம். அரசியல் காரணமாய் பாதுகாப்பு வேண்டுவோர் புதுவை வருவது அதிகரித்த நேரம். எனவே, இக்கதை நிகழ்ந்த பாண்டிச்சேரியில் முக்கியஸ்தர்கள் மத்தியில் பரபரப்பு ஏற்பட்டிருந்த வேளை அது.

1910-ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் 4-ஆம் தேதி, ஸ்ரீ அரவிந்த பக்தர்களின் பொன்னேட்டில் பொறிக்கப்பட்ட நன்னாள். அன்று காலை, செட்டியார் தம் மனைவியை அழைத்து மாடி அறையைச் சுத்தம் செய்து நல்ல முறையில் வை. வீட்டில் அந்நியர் நடமாட்டம் இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள், என்று ரகசியமாய்ச் சொல்லிச் சென்றிருந்தார். மாடிப்படி ஏறி இறங்கி சுத்தம் செய்வது செட்டியார் மனைவிக்கு எளிதான் செயல்லல். “துளசி! ஜயா வருவதற்குள் மாடியறையையெல்லாம் சுத்தமாய்க் கூட்டி, மெழுகிவிடு. ரொம்ப நாளாயிற்று” என்று இயல்பாகச் செய்வது போல் சொன்னாள்.

கேட்க வேண்டுமா துளசியின் செயல்பாட்டிற்கு? ஒரு மணி நேரத்தில் மாடியறையைப் பெருக்கி, மெழுகி பொருட்களைத் துடைத்து வைத்து எல்லாம் செய்துவிட்டாள். மேலே அறையில் உள்ள கண்ணன் படத்தைத் தூசி போகத் துடைத்து, அதற்கு ஒரு பூமாலையும் சார்த்திவிட்டாள்.

“துளசி! ஜயா வருவதற்குள் வந்துவிடு”, என்று அவசரப்படுத்தினாள் செட்டியார் மனைவி. “எல்லா வேலையும்

முடிச்சிட்டேம்மா. நீங்க சொன்னது போல ஜயா கண்ணனை கூட்டிட்டு வந்தாலும் நம்ம வீடு துளசி மணமா தயாரா இருக்கு” என்று சொல்லிக் சிரித்தாள்.

அன்றிரவு நல்ல சாப்பாடு தயாரிக்கச் சொல்லியிருந்தார் செட்டியார். கறிகாய் நறுக்கித் தருவதுதான் துளசியின் வேலை. சமையலைச் செட்டியார் மனைவியே செய்வாள். உள்வேலை முடிந்தவுடன் தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்றப் போய்விட்டாள் துளசி.

செட்டியார் காலையிலேயே, தாம் யாரோ ஒரு முக்கியஸ்தரை அழைத்துவரப் போவதாயும் அவர் அங்கு தங்கப் போகிறார் என்றும் அது ரகசியமாயிருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்ததால், ஒரு வேளை இப்போது அவர்கள் வந்தாலும் துளசி தோட்டத்தில் இருப்பது நல்லது என்றெண்ணிய செட்டியார் மனைவி அவளைக் கூப்பிடாமலேயே உள்ளே சமையல் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

செடிகளுக்கு நீரூற்றிய துளசி, கூடை நிறைய பசும் துளசி தளங்களைப் பறித்து வந்து கொல்லல் நடையில் வைத்து மாலை கட்டிக் கொண்டிருந்தான். எதற்கோ கொல்லலைப்பக்கம் வந்த செட்டியார் மனைவி “ஏது இவ்வளவு துளசி?” என்றாள். நான்தான் துளசிக்கன்று நிறைய வைத்து தோட்டத்தில் வளர்க்கிறேன். அவையெல்லாம் நிறைய துளிர்த்துவிட்டன. அதனால் இன்று பெரிய மாலை கட்டப் போறேன் என்றாள்.

“சரிதான். நீ மாலை கட்டுற சிரத்தையைப் பார்த்தா அந்த நெஜம் பெருமாளே வந்திடப் போறார்” என்றாள்.

“அப்படியென்றால் இத்தனை நாள் நான் பொய்ப் பெருமாளுக்கு மாலை போட்டேன் என்று நினைக்கிறீர்களா?” என்றாள் துளசி

“இல்லையில்லை அப்படிச் சொல்லவில்லை துளசி. பொம்மை வடிவில் நிற்பவர் எழுந்து வந்துவிடப் போகிறார் என்றேன்” என்று கூறிச் சிரித்தாள் செட்டியார் மனைவி.

“நீங்க வேணுமின்னா பாருங்க ஒங்க வீட்லயே வந்து பெருமாள் எந்துளசி மாலையை ஏத்துக்கத்தான் போறார்” என்று கூறி பக்தியுடன் தொடுத்தாள்.

“அவர் வரப்ப வரட்டும், இப்ப நீ மாலையச் சீக்கிரமா சார்த்திட்டு உள்ள வந்திடு. ஜயா யாராச்சும் கூட்டிட்டு வரப்ப நாம அங்க போக வேணாம். ஜயாவுக்குப் புடிக்காது” என்று ஜாடையாய் ஏச்சரித்தாள் செட்டியார் மனைவி. அவள் கூடத்துக் கண்ணனுக்கு மாலை கட்டுவதால் அப்படிச் சொன்னாள் செட்டியார் மனைவி.

“ஆகட்டும்மா. இதோ ஆயிடிச்சி” என்ற வண்ணம் விரைவாய் கட்டினாள். அதுவோ திரெளபதியின் சேலை போல் நீண்டது. வழக்கமான கற்பனை வேறு வந்து விட்டது. ஊரை, உலகை அவள் மறந்து போனாள். யமுனையாற்றங்கரையும், கோபியர்களும், கண்ணனும் மட்டுமே அங்குக் கண்டாள். நிலவொளியில் கோபியர் சுற்றிச்சுற்றி ஆடல் புரிய நடுவே உயர் மேடையொன்றில் புல்லாங்குழல் இசைத்த வண்ணம் புன்னகையால் அனைவரையும் கொள்ளள கொள்ளும் கண்ணனைக் காண்கிறாள். அந்தக் கூட்டத்தில் தானும் ஒருத்தியாக ஆகிவிடக் கூடாதா? இந்த மணம் வீசும் மாலையை அவனுக்கே அணிவித்து மகிழ்விக்கக் கூடாதா? என்ற ஏக்கம் எழுகிறது. மாலையுடன் கூட்டத்தில் நுழைகிறாள். கூட்டம் விலகி வழி வகுக்கிறது. திடீரென்று அந்த மாயக்கண்ணன் ஒரு லீலை செய்கின்றான். நான் மயிற்பீலியும், வேய்ங் குழலுமின்றி மாறு வேடத்தில் வருவேன் அப்போது என்னைக் கண்டுபிடித்து என்னிடம் மாலையைத் தரவேண்டும் என்கிறான் கண்ணன். அவளுக்கா கண்ணனை அடையாளம் தெரியாது? கண்டுபிடித்து விடுகிறாள். நீ குழலை மறைக்கலாம். மயில் தோகையை மறைக்கலாம் உன் கண்களில் பொங்கும் கருணையை மறைக்க முடியாதே என்று கூறி, சாதாரண வெள்ளை வேட்டியும், முழுக்கை ஜிப்பாவும் நடுவே வகிடெட்டுத்து எளிய மனித வடிவில் வந்த கண்ணனைக் கண்டுபிடித்து மாலையை

எடுத்துக் கொண்டு அருகே வருகிறாள். திடீரென்று அச்சம்பவம் யாரும் எதிர்பாராமல் நிகழ்கிறது.

ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாசாச்சாரியார், ஸ்ரீ.சி சுப்பிரமணிய பாதி, ஸ்ரீ சுரேஷ் சந்திர சக்ரவர்த்தி, ஸ்ரீ சங்கர செட்டியார் (அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்) புடை சூழ நடுவே ஸ்ரீ அரவிந்தர் வருகிறார். அவர் வாசல் படி ஏறி முன் கூடத்திற்கு வரவும் துளசி தன் கற்பனைக் கண்ணனை எண்ணி துளசி மாலையுடன் கூடத்திற்கு வரவும் சரியாயிருந்தது. பகவானின் கணகளில் கருணை அவளை ஈர்த்துவிட்டது. மிகப் பணிவுடன் முன்னே வந்தாள். மாலையை ஸ்ரீ அரவிந்தர் தாமே பெற்றுக் கொண்டு புன்முறுவல் செய்தார். அவர் திருவடிகளை எண்ணி கீழே நமஸ்கரித்தாள். இடக்கையில் மாலையை கைமடிப்பில் ஏந்திய வண்ணம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தமக்கென ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மாடியறைக்கு மாடிப்படிகளில் விரைந்து ஏற அனைவரும் பின் தொடர்ந்தனர்.

★ ★ ★ ★

கிருஷ்ணாவதாரம் விட்ட இடத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்த அவதாரம் தொடங்குகிறது.

ஸ்ரீ கர்மயோகி

யாராக இருந்தாலும் அவனோ அல்லது அவனோ கல்வியறிவோ மற்ற உலகத் தகுதிகளோ இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் அந்த ஒரு தன்மை அதாவது பிரேமையும், பரிபூரண சரணாகதியும் இருந்துவிட்டால் கண்ணனை நிச்சயம் அடைய முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரை கோபியர்கள் தத்துவம் திடுதான்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

ஒஜிஷைலோ

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

நான் devotee. பலர் என்னை அன்பர் என ஏற்பார்கள். சிலர் ஏற்க மாட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை நான் அன்னையீது நம்பிக்கையுள்ளதாகவே கருதுகிறேன். அது உண்மையானால் அன்னையின் அருள் என வாழ்வில் செயல்படுகிறதா? எதுவும் விளக்கமாகப் புரியவில்லை. கொஞ்ச வருஷம்முன் எனக்கு மனம் கவலைப்படும் நிகழ்ச்சியென்று ஏற்பட்டது. அப்பொழுது ஆழ்ந்து அன்னையைப் பல நாட்கள் நினைத்தேன். நான் ஓரளவு வசதியோடு வாழ்கிறேன். இருந்தாலும் கோடி, லட்சம், ஆயிரம் எல்லாம் என வாழ்வில் அடிக்கடி வருவதில்லை. நான் ஆயிரத்தை அறிவேன். பல ஆயிரங்களை மட்டும் அனுபவிக்கும் நிலை என் நிலை. ஓரிரு வாரம் ஆழ்ந்து என் கவலை நீங்க அன்னையில் ஈடுபட்டேன். அன்று நடந்ததை நம்ப முடியவில்லை. காணாததைக் கண்டேன். கண்டதை நம்ப முடியவில்லை. நடந்ததைத் தொடர முடியவில்லை. எல்லாம் மறந்து விட்டது. மனம் சந்தோஷமாக இருந்தது, வருஷம் முடிந்தது. நல்லபடியாக முடிந்தது. சந்தோஷம் இரட்டித்தது. “சந்தோஷம், ரொம்ப சந்தோஷம், ரொம்ப சந்தோஷம்” என்பதற்குமேல் சொல்ல முடியவில்லை. நினைக்க முடியவில்லை. எல்லாம் சந்தோஷமாகவும், சௌகர்யமாகவுமிருந்ததால் நான் போவது தெரியவில்லை. ஒரு வருஷம் முடிந்தது. இருந்த சந்தோஷம் இரட்டிப்பானது எனக்குப் புது அனுபவம். இதுவரை அனுபவம், இதற்குமேல் எதிர்காலம். சந்தோஷம் ஏற்பட்டு, ஓராண்டில் இரட்டிப்பாகி, அடுத்த ஆண்டும், அதற்கடுத்த ஆண்டும் மீண்டும் இருமுறை இரட்டித்தது அன்னை அருள் என அறிந்தேன். இப்பொழுது என் எதிர்கால “ஜாதகம்” எனக்குத் தெரியவந்தது. ஆசிர்வாதம் தெரியும், அருளும் தெரியும், பேரருளையும் பெற்றிருக்கிறேன். “ஜாதகம்” வரும் காலத்தைக் கூறுகிறது. வரும் காலம் இரட்டிப்பாகவோ, பத்து மடங்காகவோ இருக்கிறது. எதுவும் நான் விருப்பப்பட்டபடியே நடக்கும். நானேன் அதை என் நம்பிக்கையால் நிர்ணயிக்கலாம் என ஜாதகம் கூறுகிறது. ஜாதகம் கூறாமல் விட்ட இடம் ஒன்று தட்டுப்படுகிறது. அது 100 அல்லது அதைவிடப் பெரியது. அதையும் என் மனம் நிர்ணயிக்கலாம். ஆசையின்றி பக்தி நம்பிக்கையால் எந்த அளவில் நிர்ணயித்தாலும், நிர்ணயித்தபடி பலிக்கும் என ஜாதகம் பார்க்கக் கூடாது என்று கூறும் “அன்னை ஜாதகம்” கூறுவதைச் சூட்சமத்தில் படித்தேன். மனிக்கொரு முறை சமர்ப்பணம் இப்பெரிய இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும். அதை நினைத்தால் இதுவே அதுபோன்ற பெரியதாகத் தோன்றுகிறது.

நினைத்தது நடக்கும்

புத்தக சேவையில் ஈடுபாடான அன்பர் தன் எண்ணம் பலமுறை பூர்த்தியாவதைக் கண்டு ஒரு நாள் காலையில் மையத்திலிருந்த பொழுது “இந்தப் புத்தகம் பள்ளிக்கட்குப் போனால் நல்லது” என்று நெகிழ்ந்து நினைத்தார். அவர் மையத்தில் அன்று காலையில் பல வேலைகளாக இருந்தார். ஒரு பள்ளியின் முதல்வர் வந்து 100 பிரதிகள் எடுத்துக் கொண்டு போவதையறிந்து வியந்தார். தன் எண்ணம் உடனே பலித்துவிட்டதாக நினைத்தார். அன்பர்கள் எண்ணம் பலிக்கும். நல்ல எண்ணம் அதிகமாகப் பலிக்கும். மையத்திலிருக்கும் பொழுது மேலும் அதிகமாகப் பலிக்கும். பிறர் அதிர்ஷ்டம் பெற விழைவது நல்ல எண்ணம். உயர்ந்த எண்ணம். பரநலமான பவித்திரமான எண்ணம். பிறர் அன்னையைப் பெற நினைப்பதும், அடுத்தவர் அன்னை அதிர்ஷ்டம் பெற நினைப்பதும், (Self-giving - Pure spiritual selfless self-giving) தூய ஆன்மிக தன்னலமற்ற பரநலமான உயர்ந்த நல்லெலன்னம்.

உயர்வான நல்லெலன்னம் உடனே பலிக்கும்.

